ਪ੍ਰਮੋਦ ਸੂਰਯਭਾਨ ਪਵਾਰ

ਬਨਾਮ

. ਮਹਾਰਾਸ਼ਟਰ ਰਾਜ ਅਤੇ ਹੋਰ।

(2019 ਦੀ ਫੌਜਦਾਰੀ ਅਪੀਲ ਨੰ. 1165)

21 ਅਗਸਤ, 2019 [ਡਾ. ਧਨੰਜਯਾ ਵਾਈ ਚੰਦਰਚੂੜ ਅਤੇ
ਇੰਦਰਾ ਬੈਨਰਜੀ, ਜੇ.ਜੇ.]

ਕੋਡ ਆਫ ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜ਼ਰ, 1973: s.482 - ਅਦਾਲਤ ਦੀਆਂ ਅੰਦਰੂਨੀ ਸ਼ਕਤੀਆਂ - ਅਭਿਆਸ ਦਾ ਘੇਰਾ - ਆਯੋਜਤ: s.482 ਦੇ ਤਹਿਤ, ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਅੰਦਰੂਨੀ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ (i) ਸੀਆਰਪੀਸੀ ਦੇ ਅਧੀਨ ਇੱਕ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਤ ਕਰਨ ਲਈ; (ii) ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੀ ਦੁਰਵਰਤੋਂ ਨੂੰ ਰੋਕਣ ਲਈ; ਅਤੇ (iii) ਨਿਆਂ ਦੇ ਅੰਤ ਨੂੰ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਕਰਨ ਲਈ - ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਐਫਆਈਆਰ ਜਾਂ ਅਪਰਾਧਿਕ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਲਈ ਆਪਣੇ ਅਸਾਧਾਰਣ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਵਿੱਚ ਸੁਰੱਖਿਆ ਦਿੱਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਇਸਤਗਾਸਾ ਪੱਖ ਨੂੰ ਜਾਂਚ ਅਤੇ ਸਬੂਤ ਦੁਆਰਾ ਆਪਣਾ ਕੇਸ ਸਥਾਪਤ ਕਰਨ ਦੇ ਮੌਕੇ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਦੀ ਹੈ - ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ s.482 ਦੇ ਅਧੀਨ ਆਪਣੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਲਈ, ਅਦਾਲਤ ਕਥਿਤ ਤੱਥਾਂ ਦੀ ਸੱਚਾਈ 'ਤੇ ਨਿਰਣਾ ਨਹੀਂ ਕਰਦੀ ਜਾਂ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਗਏ ਪ੍ਰਤੀਯੋਗੀ ਸਬੂਤਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ - ਸੀਮਤ ਸਵਾਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਐੱਫ.ਆਈ.ਆਰ. ਦੇ ਚਿਹਰੇ 'ਤੇ, ਦੋਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਸਮਝੌਤਾਯੋਗ ਅਪਰਾਧ ਹੈ।

ਕੋਡ ਆਫ ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ, 1973: s.482 - ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ss.376, 417, 504, ਅਤੇ 506(2) ਆਈਪੀਸੀ ਦੇ ਤਹਿਤ ਦਾਇਰ ਐਫਆਈਆਰ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਲਈ ਪਟੀਸ਼ਨ ਕਿ ਉਸਨੇ ਝੂਠੇ ਵਾਅਦੇ 'ਤੇ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਨਾਲ ਉਸਦੀ ਇੱਛਾ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਜਿਨਸੀ ਸੰਬੰਧ ਬਣਾਏ। ਉਸ ਨਾਲ ਵਿਆਹ ਕਰਨ ਦੀ - ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਦੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਕਿ ਉਸਦੀ "ਸਹਿਮਤੀ" "ਤੱਥ ਦੀ ਗਲਤ ਧਾਰਨਾ" (ਵਿਆਹ ਕਰਨ ਦਾ ਵਾਅਦਾ) 'ਤੇ ਅਧਾਰਤ ਸੀ - ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤੀ - ਰੱਖੀ: "ਤੱਥ ਦੀ ਗਲਤ ਧਾਰਨਾ" ਦੁਆਰਾ ਕਥਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦਾ ਉਸ ਨਾਲ ਵਿਆਹ ਕਰਨ ਦਾ ਵਾਅਦਾ ਹੈ - ਨਿਰਮਾਤਾ ਦੁਆਰਾ ਇਹ ਸਮਝ ਕੇ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਝੂਠੇ ਵਾਅਦੇ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਇੱਕ ਅੰਤਰ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਤੋੜਿਆ ਜਾਵੇਗਾ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਵਾਅਦੇ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਜੋ ਨੇਕ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨਾਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਪਰ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਪੂਰਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ - ਜਿੱਥੇ ਵਾਅਦਾ ਵਿਆਹ ਕਰਨਾ ਝੂਠਾ ਹੈ ਅਤੇ ਵਾਅਦਾ ਕਰਨ ਸਮੇਂ ਨਿਰਮਾਤਾ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਖੁਦ ਇਸ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨਾ ਨਹੀਂ ਸੀ ਬਲਕਿ ਔਰਤ ਨੂੰ ਧੋਖਾ ਦੇ ਕੇ

ਉਸ ਨੂੰ ਸਰੀਰਕ ਸਬੰਧ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਮਨਾਉਣਾ ਸੀ, ਇੱਕ "ਤੱਥ ਦੀ ਗਲਤ ਧਾਰਨਾ" ਹੈ ਜੋ ਔਰਤ ਨੂੰ ਵਿਗਾੜਦੀ ਹੈ।

"ਸਹਿਮਤੀ" - s.375 ਦੇ ਅਧੀਨ ਇੱਕ ਔਰਤ ਦੀ "ਸਹਿਮਤੀ" ਨੂੰ "ਤੱਥ ਦੀ ਗਲਤ ਧਾਰਨਾ" ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਵਿਗਾੜਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਜਿੱਥੇ ਅਜਿਹੀ ਗਲਤ ਧਾਰਨਾ ਉਸ ਦੇ ਉਕਤ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣ ਦੀ ਚੋਣ ਕਰਨ ਦਾ ਆਧਾਰ ਸੀ - ਤੁਰੰਤ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਦੋਸ਼ ਐਫਆਈਆਰ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਚਿਹਰੇ 'ਤੇ ਇਹ ਨਹੀਂ ਦਰਸਾਇਆ ਗਿਆ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਵਾਅਦਾ ਝੂਠਾ ਸੀ, ਜਾਂ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਨੇ ਇਸ ਵਾਅਦੇ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਜਿਨਸੀ ਸੰਬੰਧ ਬਣਾਏ - ਐਫਆਈਆਰ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹਾ ਕੋਈ ਦੋਸ਼ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ ਜਦੋਂ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਨਾਲ ਵਿਆਹ ਕਰਨ ਦਾ ਵਾਅਦਾ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਇਹ ਗਲਤ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨਾਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਧੋਖਾ ਦੇਣ ਦੇ ਇਰਾਦੇ ਨਾਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ - 2016 ਵਿੱਚ 2008 ਵਿੱਚ ਕੀਤੇ ਗਏ ਆਪਣੇ ਵਾਅਦੇ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਅਸਫਲਤਾ ਦਾ ਮਤਲਬ ਇਹ ਨਹੀਂ ਲਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਕਿ ਵਾਅਦਾ ਖੁਦ ਝੂਠਾ ਸੀ - ਐਫਆਈਆਰ ਵਿੱਚ ਦੋਸ਼ਾਂ ਤੋਂ ਸੰਕੇਤ ਮਿਲਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਨੂੰ ਪਤਾ ਸੀ ਕਿ ਉੱਥੇ 2008 ਤੋਂ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨਾਲ ਵਿਆਹ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਰੁਕਾਵਟਾਂ ਮੌਜੂਦ ਸਨ, ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਉਹ ਅਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦਾ ਵਿਆਹ ਇੱਕ ਵਿਵਾਦਗ੍ਰਸਤ ਮਾਮਲਾ ਬਣ ਜਾਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਲੰਬੇ ਸਮੇਂ ਤੱਕ ਸਰੀਰਕ ਸਬੰਧ ਬਣਾਉਣਾ ਜਾਰੀ ਰੱਖਿਆ - ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਵੀ, ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਨੇ ਆਪਣੀ ਪੋਸਟਿੰਗ 'ਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨਾਲ ਮੁਲਾਕਾਤ ਕਰਨ ਅਤੇ ਰਹਿਣ ਲਈ ਯਾਤਰਾ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਆਗਿਆ ਦਿੱਤੀ। ਉਸ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਰਿਹਾਇਸ਼ 'ਤੇ ਆਪਣਾ ਸ਼ਨੀਵਾਰ-ਐਤਵਾਰ ਬਿਤਾਉਣ ਲਈ - ਇਸ ਲਈ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਖਿਲਾਫ s.375 ਆਈ.ਪੀ.ਸੀ. ਦੇ ਤਹਿਤ ਜੁਰਮ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ - ਐੱਫ.ਆਈ.ਆਰ. ਰੱਦ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ - ਦੰਡ ਸੰਹਿਤਾ, 1860 - ss.375, 376, 417, 504, ਅਤੇ 506(2)।

ਕੋਡ ਆਫ ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜਰ, 1973: s.482 - SC/ST ਐਕਟ ਦੇ ss.3(1) (u), (w) ਅਤੇ 3(2) (vii) ਦੇ ਤਹਿਤ ਦਾਇਰ ਐਫਆਈਆਰ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਲਈ ਪਟੀਸ਼ਨ ਜਿਸ ਨੂੰ ਉਸਨੇ ਭੇਜਿਆ ਸੀ ਉਸ ਦੇ ਕੁਝ ਵਟਸਐਪ ਸੁਨੇਹੇ ਜੋ ਅਪਮਾਨਜਨਕ ਸਨ ਅਤੇ ਉਸ ਦੀ ਜਾਤੀ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਉਸ 'ਤੇ ਹਮਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ - ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਪਟੀਸ਼ਨ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤੀ - ਅਪੀਲ 'ਤੇ, ਰੱਖੀ ਗਈ: ਵਟਸਐਪ ਸੁਨੇਹੇ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ 27 ਅਤੇ 28 ਅਗਸਤ 2015 ਨੂੰ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਨੂੰ ਭੇਜੇ ਜਾਣ ਦਾ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ 22 ਅਕਤੂਬਰ 2015 - ਉਸ ਸਮੇਂ, SC/ST ਐਕਟ ਦੇ ss.3(1) (u), (w) ਅਤੇ 3(2) (vii) ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਹ ਅੱਜ ਖੜ੍ਹਾ ਹੈ, ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ - ਇਹ ਉਪਬੰਧ ਸਨ (ਅੱਤਿਆਚਾਰ ਦੀ ਰੋਕਥਾਮ) ਸੋਧ ਐਕਟ 2015 ਦੁਆਰਾ ਸੰਮਿਲਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਜੋ ਕਿ 26 ਜਨਵਰੀ 2016 ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਹੋਇਆ ਸੀ - ਉਸ ਸਮੇਂ ਕੀਤੇ ਗਏ ਅਪਰਾਧਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕੋਈ ਵੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ - ਸੰਦੇਸ਼ ਜਨਤਕ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਸਨ, ਕੋਈ ਹਮਲਾ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਅਜਿਹੇ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਸੀ।

ਸਥਿਤੀ ਤਾਂ ਜੋ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਦੀ ਇੱਛਾ 'ਤੇ ਹਾਵੀ ਹੋ ਸਕੇ। ਇਸ ਲਈ, ਭਾਵੇਂ ਵਟਸਐਪ ਸੁਨੇਹਿਆਂ ਅਤੇ ਕਹੇ ਗਏ ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਲਗਾਏ ਗਏ ਦੋਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਚਿਹਰੇ 'ਤੇ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਲਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਐਸਸੀ/ਐਸਟੀ ਐਕਟ (ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਹ ਪਹਿਲਾਂ ਖੜ੍ਹਾ ਸੀ) ਦੇ ਤਹਿਤ ਕੋਈ ਅਪਰਾਧ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ - ਐਫਆਈਆਰ ਰੱਦ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ - ਅਨੁਸੂਚਿਤ ਜਾਤੀ ਅਤੇ ਅਨੁਸੂਚਿਤ ਕਬੀਲੇ (ਅੱਤਿਆਚਾਰ ਦੀ ਰੋਕਥਾਮ

ਐਕਟ, 1989 (ਸੋਧ ਐਕਟ, 2018 ਦੁਆਰਾ ਸੋਧਿਆ ਗਿਆ) – ss.3(1) (u), (w) ਅਤੇ 3(2) (vii)।

ਪੀਨਲ ਕੋਡ, 1860: s.375 - ਸਹਿਮਤੀ - s.375 ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਸਹਿਮਤੀ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਸਤਾਵਿਤ ਐਕਟ ਦੇ ਹਾਲਾਤਾਂ, ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਅਤੇ ਨਤੀਜਿਆਂ ਦੀ ਸਰਗਰਮ ਸਮਝ ਸ਼ਾਮਲ ਹੁੰਦੀ ਹੈ - ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਜੋ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਵਿਕਲਪਿਕ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਦਾ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨ ਲਈ ਤਰਕਪੂਰਨ ਚੋਣ ਕਰਦਾ ਹੈ (ਜਾਂ ਅਕਿਰਿਆਸ਼ੀਲਤਾ) ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਅਜਿਹੀ ਕਾਰਵਾਈ ਜਾਂ ਅਕਿਰਿਆਸ਼ੀਲਤਾ ਤੋਂ ਨਿਕਲਣ ਵਾਲੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਸੰਭਾਵੀ ਨਤੀਜੇ, ਅਜਿਹੀ ਕਾਰਵਾਈ ਲਈ ਸਹਿਮਤੀ ਦਿੰਦੇ ਹਨ - ਜਿੱਥੇ ਇੱਕ ਔਰਤ s.375 ਦੇ ਮੁੱਖ ਭਾਗ ਵਿੱਚ ਵਰਣਿਤ ਜਿਨਸੀ ਕਿਰਿਆਵਾਂ ਲਈ "ਸਹਿਮਤੀ" ਨਹੀਂ ਦਿੰਦੀ, ਬਲਾਤਕਾਰ ਦਾ ਅਪਰਾਧ ਹੋਇਆ ਹੈ - ਜਦੋਂ ਕਿ s.90 "ਸਹਿਮਤੀ" ਸ਼ਬਦ ਨੂੰ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ, "ਤੱਥ ਦੀ ਗਲਤ ਧਾਰਨਾ" 'ਤੇ ਆਧਾਰਿਤ "ਸਹਿਮਤੀ" ਕਾਨੂੰਨ ਦੀਆਂ ਨਜ਼ਰਾਂ ਵਿੱਚ ਸਹਿਮਤੀ ਨਹੀਂ ਹੈ।

ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਅਪੀਲ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ

ਆਯੋਜਤ: 1.1 ਧਾਰਾ 482 ਦੇ ਅਧੀਨ ਅਦਾਲਤ ਦੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਵਿਸ਼ਾਲ ਹਨ ਅਤੇ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਲਈ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਵਿਵੇਕ ਨਾਲ ਨਿਯਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਇਹਨਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨੀ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ। ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਐਫਆਈਆਰ ਜਾਂ ਅਪਰਾਧਿਕ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਲਈ ਆਪਣੇ ਅਸਾਧਾਰਨ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਵਿੱਚ ਪਹਿਰਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਇਸਤਗਾਸਾ ਪੱਖ ਨੂੰ ਜਾਂਚ ਅਤੇ ਸਬੂਤਾਂ ਰਾਹੀਂ ਆਪਣਾ ਕੇਸ ਸਥਾਪਤ ਕਰਨ ਦੇ ਮੌਕੇ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਧਾਰਾ 482 ਦੇ ਅਧੀਨ ਆਪਣੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਜਾਂ ਨਹੀਂ, ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਅਦਾਲਤ ਕਥਿਤ ਤੱਥਾਂ ਦੀ ਸੱਚਾਈ 'ਤੇ ਨਿਰਣਾ ਨਹੀਂ ਕਰਦੀ ਜਾਂ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਗਏ ਮੁਕਾਬਲੇ ਵਾਲੇ ਸਬੂਤਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ। ਸੀਮਤ ਸਵਾਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕੀ

ਐੱਫ.ਆਈ.ਆਰ. ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਦੋਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਗਿਣਨਯੋਗ ਅਪਰਾਧ ਹੈ। [ਪਾਰਾ 7, 8] [432-G-H; 433-ਏ; 434-ਸੀ-ਡੀ]

ਇੰਦਰ ਮੋਹਨ ਗੋਸਵਾਮੀ ਬਨਾਮ ਉੱਤਰਾਂਚਲ ਰਾਜ (2007) 12 SCC 1 : [2007] 10 SCR 847 ; ਹਰਿਆਣਾ ਰਾਜ ਬਨਾਮ ਭਜਨ ਲਾਲ 1992 Supp (1) SCC 335 : [1990] 3 Supp. SCR 259; ਧਰੁਵਰਮ ਮੁਰਲੀਧਰ ਸੋਨਾਰ ਬਨਾਮ ਮਹਾਰਾਸ਼ਟਰ ਰਾਜ 2018 SCC ਔਨਲਾਈਨ SC 3100 ; ਕੈਨੀ ਰਾਜਨ ਬਨਾਮ ਕੇਰਲਾ ਰਾਜ (2013) 9 SCC 113 : [2013] 10 SCR 196 – 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ।

2. ਆਈਪੀਸੀ ਦੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ 376, 417, 504, ਅਤੇ 506(2) ਅਤੇ ਦੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ 3(1) (ਯੂ), (ਡਬਲਯੂ) ਅਤੇ 3(2) (vii) ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਦਰਜ ਕੀਤੀ ਗਈ ਐਫਆਈਆਰ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਤੁਰੰਤ ਕਾਰਵਾਈ ਐਸਸੀ/ਐਸਟੀ ਐਕਟ

ਆਈ.ਪੀ.ਸੀ. ਦੀ ਧਾਰਾ 376 ਬਲਾਤਕਾਰ ਦੇ ਅਪਰਾਧ ਲਈ ਸਜ਼ਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਦੀ ਹੈ ਜੋ ਕਿ ਧਾਰਾ 375 ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਧਾਰਾ 375 ਵਿੱਚ ਸੱਤ ਵਰਣਨ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਹਨ ਕਿ ਬਲਾਤਕਾਰ ਦਾ ਅਪਰਾਧ ਕਿਵੇਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਜਿੱਥੇ ਇੱਕ ਔਰਤ ਧਾਰਾ 375 ਦੇ ਮੁੱਖ ਭਾਗ ਵਿੱਚ ਵਰਣਿਤ ਜਿਨਸੀ ਕਿਰਿਆਵਾਂ ਲਈ "ਸਹਿਮਤੀ" ਨਹੀਂ ਦਿੰਦੀ, ਬਲਾਤਕਾਰ ਦਾ ਅਪਰਾਧ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਕਿ ਸੈਕਸ਼ਨ 90 "ਸਹਿਮਤੀ" ਸ਼ਬਦ ਨੂੰ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ, "ਤੱਥ ਦੀ ਗਲਤ ਧਾਰਨਾ" 'ਤੇ ਆਧਾਰਿਤ "ਸਹਿਮਤੀ" ਕਾਨੂੰਨ ਦੀਆਂ ਨਜ਼ਰਾਂ ਵਿੱਚ ਸਹਿਮਤੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਆਈਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 375 ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਸਹਿਮਤੀ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਸਤਾਵਿਤ ਐਕਟ ਦੇ ਹਾਲਾਤਾਂ, ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਅਤੇ ਨਤੀਜਿਆਂ ਦੀ ਸਰਗਰਮ ਸਮਝ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ। ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਜੋ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਵਿਕਲਪਿਕ ਕਿਰਿਆਵਾਂ (ਜਾਂ ਅਕਿਰਿਆਸ਼ੀਲਤਾ) ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਅਜਿਹੀ ਕਾਰਵਾਈ ਜਾਂ ਅਕਿਰਿਆਸ਼ੀਲਤਾ ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਸੰਭਾਵੀ ਨਤੀਜਿਆਂ ਦਾ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨ ਲਈ ਤਰਕਪੂਰਨ ਚੋਣ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਅਜਿਹੀ ਕਾਰਵਾਈ ਲਈ ਸਹਿਮਤੀ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਸਹਿਮਤੀ ਦੀ ਇਹ ਸਮਝ ਧਾਰਾ 375 ਦੇ ਸਪੱਸ਼ਟੀਕਰਨ 2 ਵਿੱਚ ਵੀ ਦਰਸਾਈ ਗਈ ਹੈ। ਤਤਕਾਲ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਕਥਿਤ "ਤੱਥ ਦੀ ਗਲਤ ਧਾਰਨਾ" ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦਾ ਉਸ ਨਾਲ ਵਿਆਹ ਕਰਨ ਦਾ ਵਾਅਦਾ ਹੈ। ਨਿਰਮਾਤਾ ਦੁਆਰਾ ਇਹ ਸਮਝ ਕੇ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਇੱਕ ਝੂਠੇ ਵਾਅਦੇ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਅੰਤਰ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਤੋੜ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇਗਾ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਵਾਅਦੇ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਜੋ ਚੰਗੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨਾਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਪਰ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਪੂਰਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਜਿੱਥੇ ਵਿਆਹ ਕਰਨ ਦਾ ਵਾਅਦਾ ਝੂਠਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਵਾਅਦਾ ਕਰਨ ਸਮੇਂ ਨਿਰਮਾਤਾ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਖੁਦ ਇਸ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨਾ ਨਹੀਂ ਸੀ ਬਲਕਿ ਔਰਤ ਨੂੰ ਧੋਖਾ ਦੇ ਕੇ ਉਸ ਨੂੰ ਸਰੀਰਕ ਸਬੰਧ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਮਨਾਉਣਾ ਸੀ, ਉੱਥੇ "ਤੱਥ ਦੀ ਗਲਤ ਧਾਰਨਾ" ਹੈ।

ਔਰਤ ਦੀ "ਸਹਿਮਤੀ" ਨੂੰ ਵਿਗਾੜਦਾ ਹੈ। ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ, ਵਾਅਦੇ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਨੂੰ ਝੂਠਾ ਵਾਅਦਾ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਝੂਠੇ ਵਾਅਦੇ ਨੂੰ ਸਥਾਪਿਤ ਕਰਨ ਲਈ, ਵਾਅਦਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਦਾ ਇਹ ਦੇਣ ਸਮੇਂ ਆਪਣੇ ਬਚਨ ਨੂੰ ਕਾਇਮ ਰੱਖਣ ਦਾ ਕੋਈ ਇਰਾਦਾ ਨਹੀਂ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ। ਧਾਰਾ 375 ਦੇ ਤਹਿਤ ਇੱਕ ਔਰਤ ਦੀ "ਸਹਿਮਤੀ" ਨੂੰ "ਤੱਥ ਦੀ ਗਲਤ ਧਾਰਨਾ" ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਵਿਗਾੜਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਜਿੱਥੇ ਅਜਿਹੀ ਗਲਤ ਧਾਰਨਾ ਹੀ ਉਸ ਨੂੰ ਉਕਤ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣ ਦੀ ਚੋਣ ਕਰਨ ਦਾ ਆਧਾਰ ਸੀ। [ਪਾਰਾ 9, 10, 12-14, 16] [434-F-G; 435-ਈ, ਜੀ; 436-ਡੀ; 437-ਏ-ਬੀ; 438-E, F]

3.1 ਝੂਠਾ ਵਾਅਦਾ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ ਤੁਰੰਤ ਪ੍ਰਸੰਗਿਕ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਜਾਂ ਜਿਨਸੀ ਕੰਮ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣ ਦੇ ਔਰਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨਾਲ ਸਿੱਧਾ ਸਬੰਧ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਐਫਆਈਆਰ ਵਿੱਚ ਦੋਸ਼ਾਂ ਤੋਂ ਪਤਾ ਚੱਲਦਾ ਹੈ ਕਿ ਨਵੰਬਰ 2009 ਵਿੱਚ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਨੇ ਪਹਿਲਾਂ ਤਾਂ ਮੁਲਜ਼ਮ ਨਾਲ ਸਰੀਰਕ ਸਬੰਧ ਬਣਾਉਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ ਪਰ ਵਿਆਹ ਦਾ ਵਾਅਦਾ ਕਰਕੇ ਉਸ ਨੇ ਸਰੀਰਕ ਸਬੰਧ ਬਣਾਏ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਐਫਆਈਆਰ ਵਿੱਚ ਕਈ ਹੋਰ ਦੋਸ਼ਾਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ, ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਅਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ 1998 ਤੋਂ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਨੂੰ ਜਾਣਦੇ ਸਨ ਅਤੇ 2004 ਤੋਂ ਨਜ਼ਦੀਕੀ ਸਨ; ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਅਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨਿਯਮਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮਿਲੇ, ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਨੂੰ ਮਿਲਣ ਲਈ ਬਹੁਤ ਦੂਰੀਆਂ ਦੀ ਯਾਤਰਾ ਕੀਤੀ, ਕਈ ਮੌਕਿਆਂ 'ਤੇ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਦੇ ਘਰਾਂ ਵਿੱਚ ਰਹੇ, ਪੰਜ ਸਾਲਾਂ ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਨਿਯਮਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜਿਨਸੀ ਸਬੰਧਾਂ ਵਿੱਚ ਲੱਗੇ ਰਹੇ ਅਤੇ ਕਈ ਮੌਕਿਆਂ 'ਤੇ ਇਹ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਲਈ ਸਾਂਝੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਹਸਪਤਾਲ ਗਏ ਕਿ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਸੀ ਜਾਂ ਨਹੀਂ। ਗਰਭਵਤੀ; ਅਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ 31 ਜਨਵਰੀ 2014 ਨੂੰ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਨਾਲ ਵਿਆਹ ਕਰਨ ਬਾਰੇ ਆਪਣਾ ਇਤਰਾਜ਼ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤਾ। ਇਸ ਕਾਰਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਬਹਿਸ ਹੋ ਗਈ। ਇਸ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਅਤੇ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਮਾਰਚ 2015 ਤੱਕ ਜਿਨਸੀ ਸੰਬੰਧਾਂ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਰਹੇ। [ਪੈਰਾ 18, 19] [441-ਏ-ਈ]

3.2 ਐਫ.ਆਈ.ਆਰ. ਵਿਚਲੇ ਦੋਸ਼ਾਂ ਤੋਂ ਇਹ ਸੰਕੇਤ ਨਹੀਂ ਮਿਲਦਾ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਵਾਅਦਾ ਝੂਠਾ ਸੀ, ਜਾਂ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਇਸ ਵਾਅਦੇ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਜਿਨਸੀ ਸਬੰਧਾਂ ਵਿਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਐਫਆਈਆਰ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਇਲਜ਼ਾਮ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਨਾਲ ਵਿਆਹ ਕਰਨ ਦਾ ਵਾਅਦਾ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਤਾਂ ਇਹ ਗਲਤ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਜਾਂ ਉਸਨੂੰ ਧੋਖਾ ਦੇਣ ਦੇ ਇਰਾਦੇ ਨਾਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। 2016 ਵਿੱਚ 2008 ਵਿੱਚ ਕੀਤੇ ਗਏ ਆਪਣੇ ਵਾਅਦੇ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਅਸਫਲਤਾ ਦਾ ਮਤਲਬ ਇਹ ਨਹੀਂ ਲਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਕਿ ਵਾਅਦਾ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ ਝੂਠਾ ਸੀ। ਐਫਆਈਆਰ ਵਿੱਚ ਦੋਸ਼ਾਂ ਤੋਂ ਪਤਾ ਚੱਲਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਇਸ ਗੱਲ ਤੋਂ ਜਾਣੂ ਸੀ

ਕਿ 2008 ਤੋਂ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨਾਲ ਵਿਆਹ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਰੁਕਾਵਟਾਂ ਮੌਜੂਦ ਸਨ, ਅਤੇ ਉਹ ਅਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਵਿਆਹ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇੱਕ ਵਿਵਾਦਿਤ ਮਾਮਲਾ ਬਣ ਜਾਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਲੰਬੇ ਸਮੇਂ ਤੱਕ ਸਰੀਰਕ ਸਬੰਧ ਬਣਾਉਂਦੇ ਰਹੇ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਵੀ, ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਨੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਉਸਦੀ ਤਾਇਨਾਤੀ 'ਤੇ ਮਿਲਣ ਅਤੇ ਰਹਿਣ ਲਈ ਯਾਤਰਾ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਆਪਣੇ ਸ਼ਨੀਵਾਰ ਨੂੰ ਉਸਦੀ ਰਿਹਾਇਸ਼ 'ਤੇ ਬਿਤਾਉਣ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦਿੱਤੀ। ਐਫਆਈਆਰ ਵਿੱਚ ਦੋਸ਼ ਇਸ ਕੇਸ ਨੂੰ ਝੂਠਲਾਉਂਦੇ ਹਨ ਕਿ ਉਸ ਨੂੰ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਵਿਆਹ ਦਾ ਵਾਅਦਾ ਕਰਕੇ ਧੋਖਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ, ਭਾਵੇਂ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਦੇ ਬਿਆਨਾਂ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਤੱਥਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਲਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਆਈਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 375 ਦੇ ਤਹਿਤ ਕੋਈ ਅਪਰਾਧ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ ਹੈ। [ਪਰਾ 20] [441-F-H; 442-ਏ]

4. ਐਸਸੀ/ਐਸਟੀ ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਅਪਰਾਧਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਨੂੰ 27 ਅਤੇ 28 ਅਗਸਤ 2015 ਅਤੇ 22 ਅਕਤੂਬਰ 2015 ਨੂੰ ਵਟਸਐਪ ਸੰਦੇਸ਼ ਭੇਜੇ ਜਾਣ ਦਾ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਸ ਸਮੇਂ, ਧਾਰਾ 3(1) (SC/ST ਐਕਟ ਦੇ u), (w) ਅਤੇ 3(2) (vii) ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਹ ਅੱਜ ਖੜ੍ਹਾ ਹੈ, ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ (ਅੱਤਿਆਚਾਰਾਂ ਦੀ ਰੋਕਥਾਮ) ਸੋਧ ਐਕਟ 2015 ਦੁਆਰਾ ਪਾਈਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ ਜੋ ਕਿ 26 ਜਨਵਰੀ 2016 ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਉਸ ਸਮੇਂ ਕੀਤੇ ਗਏ ਅਪਰਾਧਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕੋਈ ਵੀ ਨਹੀਂ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਸੰਦੇਸ਼ ਜਨਤਕ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਸਨ, ਕੋਈ ਹਮਲਾ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਅਜਿਹੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਸੀ ਤਾਂ ਜੋ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਦੀ ਇੱਛਾ ਉੱਤੇ ਹਾਵੀ ਹੋਵੇ। ਇਸ ਲਈ, ਭਾਵੇਂ ਵਟਸਐਪ ਸੁਨੇਹਿਆਂ ਅਤੇ ਕਹੇ ਗਏ ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਲਗਾਏ ਗਏ ਦੋਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਚਿਹਰੇ 'ਤੇ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਲਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, SC/ST ਐਕਟ (ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਹ ਪਹਿਲਾਂ ਖੜ੍ਹਾ ਸੀ) ਦੇ ਤਹਿਤ ਕੋਈ ਅਪਰਾਧ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਐਫਆਈਆਰ ਦੇ ਚਿਹਰੇ 'ਤੇ ਦੋਸ਼ ਇਸ ਲਈ ਕਥਿਤ ਅਪਰਾਧਾਂ ਦੇ ਕਮਿਸ਼ਨ ਨੂੰ ਸਥਾਪਿਤ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਹਨ। [ਪਾਰਾ 21, 22] [442-ਬੀ, ਸੀ, ਐੱਫ-ਜੀ; 443-ਏ]

ਅਨੁਰਾਗ ਸੋਨੀ ਬਨਾਮ ਛੱਤੀਸਗੜ੍ਹ ਰਾਜ (2019) SCC ਔਨਲਾਈਨ SC 509 ; ਦੀਪਕ ਗੁਲਾਟੀ ਬਨਾਮ ਹਰਿਆਣਾ ਰਾਜ (2013) 7 SCC 675 : [2013] 6 SCR 544 ; ਯੇਡਲਾ ਸ਼੍ਰੀਨਿਵਾਸ ਰਾਓ ਬਨਾਮ ਆਂਧਰਾ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ ਰਾਜ (2006) 11 SCC 615 : [2006] 6 Suppl. SCR 760 ; ਉਦੈ ਬਨਾਮ ਕਰਨਾਟਕ ਰਾਜ (2003) 4 SCC 46 : [2003] 2 SCR 231 - 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ।

ਕੇਸ ਕਾਨੂੰਨ ਦਾ ਹਵਾਲਾ

[2007] 10 SCR 847 ਪੈਰਾ 7 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦਾ ਹੈ

[1990] 3 ਸਪਲ. SCR 259 ਪੈਰਾ 8 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦਾ ਹੈ

[2013] 10 SCR 196 ਪੈਰਾ 12 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦਾ ਹੈ

[2013] 6 SCR 544 ਪੈਰਾ 14 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦਾ ਹੈ

[2006] 6 ਸਪਲ. SCR 760 ਪੈਰਾ 15 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦਾ ਹੈ

[2003] 2 SCR 231 ਪੈਰਾ 17 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦਾ ਹੈ

ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਅਪੀਲੀ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ: 2019 ਦੀ ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 1165।

2016 ਦੀ ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਐਪਲੀਕੇਸ਼ਨ ਨੰਬਰ 813 ਵਿੱਚ ਬੰਬਈ ਦੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਆਫ਼ ਨਿਆਂਇਕ ਦੇ 07.02.2019 ਦੇ ਨਿਰਣੇ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਤੋਂ।

ਸੁਸ਼ੀਲ ਕਰੰਜਕਰ, ਕੇ.ਐਨ.ਰਾਏ ਐਡਵ. ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਲਈ।

ਨਿਸ਼ਾਂਤ ਰਮਾਕਾਂਤਰਾਓ ਕਟਨੇਸ਼ਵਰਕਰ, ਅਨੂਪ ਕੰਡਾਰੀ, ਨੀਲੇਸ਼ ਤ੍ਰਿਭਵਨ, ਆਨੰਦ ਦਿਲੀਪ ਲਾਂਗੇ, ਕੁ. ਨਿਧੀ ਚੱਡਾ, ਐਡਵੋਕੇਟ. ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਵਾਲਿਆਂ ਲਈ।

ਵੱਲੋਂ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਸੁਣਾਇਆ ਗਿਆ

ਡਾ. ਧਨੰਜਯਾ ਵਾਈ ਚੰਦਰਚੂੜ, ਜੇ.

1. ਛੁੱਟੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ।

2. 7 ਫਰਵਰੀ 2019 ਦੇ ਆਪਣੇ ਫੈਸਲੇ ਦੁਆਰਾ, ਬੰਬਈ ਵਿਖੇ ਨਿਆਂਇਕ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਜ਼ਾਬਤਾ ਫੌਜਦਾਰੀ 19731 ਦੀ ਧਾਰਾ 482 ਦੇ ਅਧੀਨ ਇੱਕ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਭਾਰਤੀ ਦੰਡਾਵਲੀ ਦੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ 376, 417, 504 ਅਤੇ 506(2) ਅਤੇ ਧਾਰਾ 3(1) (2) ਦੇ ਤਹਿਤ ਸਜ਼ਾਯੋਗ ਅਪਰਾਧਾਂ ਲਈ 17 ਮਈ 2016 ਨੂੰ ਪਨਵੇਲ ਸਿਟੀ ਪੁਲਿਸ ਸਟੇਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਉਸਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਦਰਜ ਕੀਤੀ ਪਹਿਲੀ ਸੂਚਨਾ ਰਿਪੋਰਟ2 ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ। ਅਨੁਸੂਚਿਤ ਜਾਤੀਆਂ ਅਤੇ ਅਨੁਸੂਚਿਤ ਜਨਜਾਤੀਆਂ (ਅੱਤਿਆਚਾਰ ਰੋਕੂ ਐਕਟ, 1989 (ਸੋਧ ਐਕਟ, 2015 ਦੁਆਰਾ ਸੋਧਿਆ ਗਿਆ ਹੈ) ਦੇ u), (w) ਅਤੇ 3(2) (vii) 4. ਦੂਜਾ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਹੈ।

3. ਐਫਆਈਆਰ ਵਿੱਚ ਦੋਸ਼ਾਂ ਦਾ ਸਾਰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੈ:

(i) ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਉਹ ਅਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ 1998 ਤੋਂ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਨੂੰ ਜਾਣਦੇ ਹਨ। ਉਹ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨਾਲ ਫ਼ੋਨ 'ਤੇ ਗੱਲ ਕਰਦੀ ਸੀ ਅਤੇ 2004 ਦੇ ਸ਼ੁਰੂ ਵਿੱਚ ਉਸਨੂੰ ਨਿਯਮਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮਿਲਦੀ ਸੀ। 2008 ਵਿੱਚ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਵਿਆਹ ਦਾ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਰੱਖਿਆ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਭਰੋਸਾ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਉਹ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਜਾਤਾਂ ਰੁਕਾਵਟ ਨਹੀਂ ਬਣਨਗੀਆਂ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਕਥਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਨੂੰ ਉਸਦੀ ਵੱਡੀ ਭੈਣ ਦੇ ਵਿਆਹ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਵਿਆਹ ਕਰਵਾਉਣ ਦਾ ਵਾਅਦਾ ਕੀਤਾ ਸੀ। 23 ਜਨਵਰੀ 2009 ਨੂੰ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਕਥਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਚਾਲੀਸਗਾਓਂ ਦੇ ਪਟਨਾਦੇਵੀ ਮੰਦਿਰ ਵਿੱਚ ਉਸ ਨਾਲ ਵਿਆਹ ਕਰਨ ਦੇ ਆਪਣੇ ਵਾਅਦੇ ਨੂੰ ਦੁਹਰਾਇਆ;

(ii) ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਨੇ ਆਪਣੀ ਬੀ.ਐਸ.ਸੀ. 2002 ਵਿੱਚ ਖੇਤੀਬਾੜੀ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਜੂਨੀਅਰ ਖੋਜ ਸਹਾਇਕ ਵਜੋਂ ਕੰਮ ਕੀਤਾ। 2007 ਵਿੱਚ ਉਸਨੂੰ ਚਾਲੀਸਗਾਓਂ ਵਿਖੇ ਨਾਇਬ ਤਹਿਸੀਲਦਾਰ ਵਜੋਂ ਚੁਣਿਆ ਗਿਆ। ਮਾਰਚ 2009 ਵਿੱਚ ਉਸਨੂੰ ਮਜ਼ਗਾਓਂ ਵਿਖੇ ਸਹਾਇਕ ਸੇਲ ਟੈਕਸ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੇ ਅਹੁਦੇ 'ਤੇ ਨਿਯੁਕਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਕਥਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਉਸ ਨੂੰ ਮਿਲਣ ਆਇਆ ਸੀ ਅਤੇ ਨਵੰਬਰ 2009 ਵਿਚ ਉਸ ਨਾਲ ਰਹਿੰਦਾ ਸੀ। ਉਸ ਦੀ ਫੇਰੀ ਦੌਰਾਨ, ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਨੇ ਦੋਸ਼ ਲਾਇਆ ਕਿ ਉਸ ਨੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨਾਲ ਸਰੀਰਕ ਸਬੰਧ ਬਣਾਉਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ, ਪਰ "ਵਿਆਹ ਦੇ ਵਾਅਦੇ 'ਤੇ ਉਸ ਨੇ ਜ਼ਬਰਦਸਤੀ ਸਰੀਰਕ ਸਬੰਧ ਸਥਾਪਿਤ ਕੀਤੇ। ਰਿਸ਼ਤੇ";

(iii) ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਦਾ ਦੋਸ਼ ਹੈ ਕਿ 2010 ਦੌਰਾਨ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਕਈ ਮੌਕਿਆਂ 'ਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਮਿਲਣ ਆਇਆ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਜਿਨਸੀ ਸਬੰਧ ਬਣਾਏ।

ਸੰਭੋਗ ਜਦੋਂ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਗੜ੍ਹਚਿਰੌਲੀ ਵਿੱਚ ਤਾਇਨਾਤ ਸੀ, ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਨੇ 2011 ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਕਈ ਵਾਰ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਮਿਲਣ ਗਿਆ। ਇਹਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਹਰੇਕ ਮੁਲਾਕਾਤ ਚਾਰ ਤੋਂ ਪੰਜ ਦਿਨਾਂ ਤੱਕ ਚੱਲੀ ਜਿਸ ਦੌਰਾਨ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਨਾਲ ਰਹਿੰਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਨੇ ਜਿਨਸੀ ਸੰਬੰਧ ਬਣਾਏ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਮੁਲਾਕਾਤਾਂ ਦੌਰਾਨ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਨੇ ਵਿਆਹ ਬਾਰੇ ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ। ਦਸੰਬਰ 2011 ਵਿਚ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਉਸ ਨੂੰ ਮਿਲਣ ਆਇਆ ਅਤੇ ਚਾਰ ਦਿਨ ਉਸ ਦੇ ਘਰ ਰਿਹਾ।

(iv) ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਵੱਡੀ ਭੈਣ ਦਾ ਵਿਆਹ 5 ਫਰਵਰੀ 2012 ਨੂੰ ਹੋਇਆ ਸੀ। 23 ਦਸੰਬਰ 2012 ਨੂੰ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਉਸ ਨੂੰ ਮਿਲਣ ਆਇਆ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਸਰੀਰਕ ਸਬੰਧ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਕੀਤਾ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਉਸ ਨਾਲ ਵਿਆਹ ਕਰਨ ਬਾਰੇ ਚਿੰਤਾ ਜ਼ਾਹਰ ਕੀਤੀ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਜਾਤਾਂ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੋਣਾ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਛੋਟੀ ਭੈਣ ਦੇ ਵਿਆਹ ਵਿਚ ਰੁਕਾਵਟ ਬਣ

ਸਕਦਾ ਹੈ। ਜਨਵਰੀ 2013 ਵਿੱਚ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਨਾਗਪੁਰ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਮਿਲਣ ਗਈ ਅਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਵੀ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਉਸ ਨੂੰ ਮਿਲਣ ਗਿਆ। ਦੋਵਾਂ ਮੌਕਿਆਂ 'ਤੇ ਉਹ ਜਿਨਸੀ ਸੰਬੰਧਾਂ ਵਿਚ ਰੁੱਝੇ ਹੋਏ ਸਨ;

(v) ਇਹਨਾਂ ਸਾਲਾਂ ਦੌਰਾਨ ਉਹ ਕਈ ਮੌਕਿਆਂ 'ਤੇ ਆਪਣੀ ਮਾਹਵਾਰੀ ਨੂੰ ਖੁੰਝ ਗਈ। 2013-14 ਵਿੱਚ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਅਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਸੰਯੁਕਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਹ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਲਈ ਕਈ ਵਾਰ ਹਸਪਤਾਲ ਦਾ ਦੌਰਾ ਕੀਤਾ ਕਿ ਕੀ ਉਹ ਗਰਭਵਤੀ ਸੀ। ਜੂਨ 2013 ਵਿੱਚ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨਵੀਂ ਮੁੰਬਈ ਵਿੱਚ ਤਾਇਨਾਤ ਸੀ ਅਤੇ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਦੇ ਘਰ ਰਹਿ ਕੇ ਆਪਣਾ ਸ਼ਨੀਵਾਰ ਦਾ ਸਮਾਂ ਬਿਤਾਉਂਦਾ ਸੀ। ਇਸ ਸਮੇਂ ਦੌਰਾਨ ਉਹ ਨਿਯਮਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜਿਨਸੀ ਸੰਬੰਧਾਂ ਵਿੱਚ ਰੁੱਝੇ ਹੋਏ ਸਨ। ਜਨਵਰੀ 2014 ਦੇ ਸ਼ੁਰੂ ਵਿੱਚ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਨਾਲ ਉਸਦੀ ਜਾਤੀ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਵਿਆਹ ਕਰਨ ਬਾਰੇ ਚਿੰਤਾਵਾਂ ਜ਼ਾਹਰ ਕੀਤੀਆਂ। ਇਸ ਕਾਰਨ ਗਰਮਾ-ਗਰਮ ਬਹਿਸ ਹੋਈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਮਾਰਚ 2015 ਤੱਕ ਨਿਯਮਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪਨਵੇਲ ਸਥਿਤ ਆਪਣੇ ਘਰ ਆਉਂਦੀ ਸੀ, ਹਰ ਵਾਰ ਉਸ ਨਾਲ ਜਿਨਸੀ ਸੰਬੰਧ ਬਣਾਉਂਦੀ ਸੀ;

(vi) 27 ਅਤੇ 28 ਅਗਸਤ 2015 ਅਤੇ 22 ਅਕਤੂਬਰ 2015 ਨੂੰ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਨੂੰ ਕੁਝ ਵਟਸਐਪ ਸੁਨੇਹੇ ਭੇਜੇ ਸਨ। ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਨੇ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਇਆ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਸੰਦੇਸ਼ ਅਪਮਾਨਜਨਕ ਸਨ ਅਤੇ ਉਸਦੀ ਜਾਤੀ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਉਸ 'ਤੇ ਹਮਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਸੰਦੇਸ਼ਾਂ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ: “ਤੁਸੀਂ ਸਮਾਜ ਲਈ ਮਾੜੇ ਹੋ। ਜੁੱਤੀ ਸਿਰ 'ਤੇ ਰੱਖੀਏ ਤਾਂ ਸਿਰ ਮੈਲਾ ਹੋ ਜਾਵੇਗਾ। ਰਿਜ਼ਰਵੇਸ਼ਨ ਨੇ ਕੋਈ ਅਕਲ ਨਹੀਂ ਜੋੜੀ; ਤੁਹਾਨੂੰ ਸਰਕਾਰ ਮਿਲੀ ਹੈ। ਆਸਾਨੀ ਨਾਲ ਸੇਵਾ"।

(vii) ਨਵੰਬਰ 2015 ਵਿੱਚ ਪਹਿਲੀ ਵਾਰ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਨੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਪੁਲਿਸ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਦਰਜ ਕਰਵਾਉਣ ਦੀ ਧਮਕੀ ਦਿੱਤੀ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਆਪਣੇ ਭਰਾ ਦੇ ਵਿਆਹ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਸ ਨਾਲ ਵਿਆਹ ਕਰਵਾਉਣ ਦਾ ਵਾਅਦਾ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਇਸ ਸਮੇਂ ਵੀ ਉਹ ਜਿਨਸੀ ਸੰਬੰਧਾਂ ਵਿੱਚ ਰੁੱਝੇ ਹੋਏ ਸਨ; ਅਤੇ

(viii) 9 ਮਾਰਚ 2016 ਨੂੰ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਨਾਲ ਉਸਦੀ ਇੱਛਾ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਜਿਨਸੀ ਸੰਬੰਧ ਬਣਾਏ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਨੂੰ ਇਸ ਤੱਥ ਤੋਂ ਜਾਣੂ ਕਰਵਾਇਆ ਗਿਆ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਔਰਤ ਨਾਲ ਮੰਗਣੀ ਹੋਈ ਸੀ। ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਜਿਸ ਔਰਤ ਨਾਲ ਉਸ ਦੀ ਮੰਗਣੀ ਹੋਈ ਸੀ, ਉਸ ਤੋਂ ਰੁਪਏ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਮੰਗਣੀ ਤੋੜਨ ਲਈ ਦੋ ਲੱਖ 28 ਮਾਰਚ 2016 ਨੂੰ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਨਾਲ ਵਿਆਹ ਕਰਨ ਦੇ ਆਪਣੇ ਵਾਅਦੇ ਨੂੰ

ਦੁਹਰਾਇਆ ਅਤੇ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਨੂੰ ਭਰੋਸਾ ਦਿਵਾਉਣ ਲਈ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦਾ ਹੁਣ ਉਸ ਨਾਲ ਰਿਸ਼ਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਉਸਦੀ ਮੰਗਣੀ ਹੋਈ ਸੀ, ਨਾਲ ਗੱਲ ਕਰਨ ਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧ ਕੀਤਾ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਨੂੰ ਪਤਾ ਲੱਗਾ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦਾ ਵਿਆਹ 1 ਮਈ 2016 ਨੂੰ ਹੋਇਆ ਸੀ। 17 ਮਈ 2016 ਨੂੰ ਉਸਨੇ ਐਫ.ਆਈ.ਆਰ.

4. ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਅਗਾਊਂ ਜ਼ਮਾਨਤ ਲਈ ਅਰਜ਼ੀ ਦਿੱਤੀ। 13 ਜੂਨ 2016 ਨੂੰ ਇੱਕ ਆਦੇਸ਼ ਦੁਆਰਾ ਉਸਨੂੰ ਅੰਤਰਿਮ ਅਗਾਊਂ ਜ਼ਮਾਨਤ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। 13 ਜੂਨ 2016 ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ 1 ਜੁਲਾਈ 2016 ਨੂੰ ਬੰਬਈ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਕੀਤੀ ਸੀ।

5. 2016 ਦੀ ਕ੍ਰਿਮੀਨਲ ਐਪਲੀਕੇਸ਼ਨ ਨੰਬਰ 813 ਵਿੱਚ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ 17 ਮਈ 2016 ਦੀ ਐਫਆਈਆਰ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਲਈ ਸੀਆਰਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 482 ਦੇ ਤਹਿਤ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦਾ ਰੁਖ ਕੀਤਾ। 7 ਫਰਵਰੀ 2019 ਦੇ ਆਪਣੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੁਆਰਾ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਇਹ ਨੋਟ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਅਰਜ਼ੀ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ:

"3. ਭਾਵੇਂ ਇਹ ਰਿਸ਼ਤਾ ਰਜ਼ਾਮੰਦੀ ਨਾਲ ਹੋਇਆ ਸੀ ਪਰ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ ਵਿਆਹ ਕਰਵਾਉਣ ਦਾ ਵਾਅਦਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਬਿਆਨ ਤੋਂ ਪਤਾ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਬਾਅਦ ਵਿਚ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਦੀ ਜਾਤ ਦਾ ਕਾਰਨ ਦੱਸ ਕੇ ਵਾਅਦਾ ਪੂਰਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ।

4. ਇਸ ਪਹਿਲੀ ਨਜ਼ਰੇ ਸਥਿਤੀ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਅਸੀਂ ਅਸਧਾਰਨ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਦਖਲ ਦੇਣ ਲਈ ਤਿਆਰ ਨਹੀਂ ਹਾਂ। ਅਸੀਂ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕਰਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਸਾਡੇ ਨਿਰੀਖਣ ਸਿਰਫ਼ ਅਸਧਾਰਨ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਸ਼ਿਕਾਇਤਾਂ ਦਾ ਮਨੋਰੰਜਨ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਹਨ ਅਤੇ ਅਸੀਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਝਗੜੇ ਨੂੰ ਦਰਜ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਹੈ। ”

6. ਮਿਸਟਰ ਸੁਸ਼ੀਲ ਕਰੰਜਕਰ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਐਫਆਈਆਰ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਬਲਾਤਕਾਰ ਅਤੇ ਸਹਿਮਤੀ ਨਾਲ ਸੈਕਸ ਵਿੱਚ ਫਰਕ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲ ਰਿਹਾ। ਇਹ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਐਫਆਈਆਰ ਦੇ ਚਿਹਰੇ 'ਤੇ ਲਗਾਏ ਗਏ ਦੋਸ਼ਾਂ ਤੋਂ ਇਹ ਸੰਕੇਤ ਮਿਲਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਅਤੇ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਵਿਚਕਾਰ ਸਰੀਰਕ ਸਬੰਧ ਛੇ ਸਾਲਾਂ ਤੋਂ ਵੱਧ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਉਸਦੀ ਸਹਿਮਤੀ ਨਾਲ ਮੌਜੂਦ ਸਨ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਕਈ ਵਾਰ ਸਹਿ-ਵਾਸ, ਮੁਲਾਕਾਤਾਂ ਅਤੇ ਵਿਰੋਧ ਦੀ ਘਾਟ ਤੋਂ ਸਬੂਤ ਮਿਲਦਾ ਹੈ। ਜਾਂ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਸ਼ਿਕਾਇਤ। ਇਸ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ, ਮਿਸਟਰ ਕਟਨੇਸ਼ਵਰਕਰ, ਜਵਾਬਦੇਹ-ਰਾਜ ਵੱਲੋਂ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ ਸਿੱਖਿਅਕ ਵਕੀਲ ਅਤੇ ਨਾਲ ਹੀ ਸ਼੍ਰੀ ਨੀਲੇਸ਼ ਤ੍ਰਿਭਵਨ, ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੇ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਕੁਝ ਫੈਸਲਿਆਂ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ। ਆਪਣੇ ਜਵਾਬੀ ਹਲਫ਼ਨਾਮੇ ਵਿੱਚ, ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਨੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਹੈ:

"i. ਦਰਖਾਸਤ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ ਕੇਵਲ ਆਪਣੀ ਕਾਮਨਾ ਪੂਰੀ ਕਰਨ ਲਈ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਸਬੰਧ ਬਣਾਉਣ ਦਾ ਸਹਾਰਾ ਲਿਆ ਹੈ।

ii. ਇਹ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਵਿਆਹ ਕਰਨ ਦਾ ਵਾਅਦਾ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਫਿਰ ਉਸ ਨਾਲ ਸਰੀਰਕ ਸਬੰਧ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਮੈਨੂੰ ਭਾਵਨਾਤਮਕ ਅਤੇ ਮਾਨਸਿਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਛੇੜਛਾੜ ਕੀਤੀ, ਭਾਵੇਂ ਕਿ ਉਹ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜਾਣਦਾ ਸੀ ਕਿ ਉਸ ਦੀਆਂ ਅਜਿਹੀਆਂ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਨੇ ਮੈਨੂੰ ਬਹੁਤ ਜ਼ਿਆਦਾ ਸਰੀਰਕ ਅਤੇ ਮਾਨਸਿਕ ਮਤਾ ਪਾਇਆ ਹੈ।

iii. ਇਹ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੇ ਮੇਰੇ ਨਾਲ ਵਿਆਹ ਦਾ ਵਾਅਦਾ ਸਿਰਫ ਇਸ ਲਈ ਕੀਤਾ ਸੀ ਤਾਂ ਜੋ ਉਹ ਸਰੀਰਕ ਸਬੰਧ ਬਣਾ ਸਕੇ ਅਤੇ ਇੱਕ ਤੋਂ ਵੱਧ ਔਰਤਾਂ ਨੂੰ ਲੱਭਣ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਹਰ ਇੱਕ ਨਾਲ ਸਰੀਰਕ ਸਬੰਧ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਪਰੇਸ਼ਾਨੀ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਨਾ ਕਰਨਾ ਪਵੇ ਕਿਉਂਕਿ ਉਸਦੀ ਨੌਕਰੀ ਇੱਕ ਤਬਾਦਲੇਯੋਗ ਕਿਸਮ ਦੀ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਲੁਭਾਉਣੇ ਵਿਵਹਾਰ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਲਈ ਕਈ ਔਰਤਾਂ ਨੂੰ ਮਿਲਣਾ ਸੰਭਵ ਨਹੀਂ ਸੀ।

iv. ਇਹ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੇ ਸ਼ੁਰੂ ਤੋਂ ਹੀ ਐਸਸੀ/ਐਸਟੀ ਜਾਤੀ ਦੇ ਲੋਕਾਂ ਬਾਰੇ ਗਲਤ ਅਤੇ ਗਲਤ ਧਾਰਨਾਵਾਂ ਸਨ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਬਾਰੇ ਉਸਨੇ ਸਾਰੇ ਰਿਸ਼ਤੇ ਦੌਰਾਨ ਗੈਰਹਾਜ਼ਰ ਹੋਣ ਦਾ ਢੌਂਗ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਝੂਠ ਬੋਲਿਆ ਪਰ ਜਦੋਂ ਉਸਨੂੰ ਦਬਾਅ ਪਾਇਆ ਗਿਆ ਅਤੇ ਇੱਕ ਕੋਨੇ ਵਿੱਚ ਰੱਖ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਤਾਂ ਉਹ ਇਸ ਨੂੰ ਰੋਕਣ ਵਿੱਚ ਅਸਮਰੱਥ ਰਿਹਾ। "

ਸਿੱਖਿਅਤ ਵਕੀਲ ਨੇ ਸੁਣਵਾਈ ਦੌਰਾਨ ਜਵਾਬੀ ਹਲਫ਼ਨਾਮੇ ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਬੇਨਤੀਆਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ।

7. ਧਾਰਾ 482 ਇੱਕ ਓਵਰਰਾਈਡਿੰਗ ਧਾਰਾ ਹੈ ਜੋ ਨਿਆਂ ਦੇ ਕਾਰਨ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਵਧਾਉਣ ਲਈ ਅਦਾਲਤ ਦੀਆਂ ਅੰਦਰੂਨੀ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਬਚਾਉਂਦੀ ਹੈ। ਧਾਰਾ 482 ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਅੰਦਰੂਨੀ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ (i) ਸੀਆਰਪੀਸੀ ਦੇ ਅਧੀਨ ਕਿਸੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਤ ਕਰਨ ਲਈ; (ii) ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੀ ਦੁਰਵਰਤੋਂ ਨੂੰ ਰੋਕਣ ਲਈ; ਅਤੇ (iii) ਨਿਆਂ ਦੇ ਅੰਤ ਨੂੰ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਕਰਨ ਲਈ। ਧਾਰਾ 482 ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਦਾਲਤ ਦੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਵਿਆਪਕ ਹਨ ਅਤੇ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਮਾਤਰਾ ਵਿੱਚ ਵਿਵੇਕ ਨਾਲ ਨਿਯਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਇਹਨਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨੀ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ। ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਐਫਆਈਆਰ ਜਾਂ ਅਪਰਾਧਿਕ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਲਈ ਆਪਣੇ ਅਸਾਧਾਰਨ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਵਿੱਚ ਪਹਿਰਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਇਸਤਗਾਸਾ ਪੱਖ ਨੂੰ ਜਾਂਚ ਅਤੇ ਸਬੂਤਾਂ ਰਾਹੀਂ ਆਪਣਾ ਕੇਸ ਸਥਾਪਤ ਕਰਨ ਦੇ ਮੌਕੇ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਇਹਨਾਂ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਦੀ ਲਗਾਤਾਰ

ਪਾਲਣਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਅਤੇ ਦੁਹਰਾਈ ਗਈ ਹੈ। ਇੰਦਰ ਮੋਹਨ ਗੋਸਵਾਮੀ ਬਨਾਮ ਉੱਤਰਾਂਚਲ ਰਾਜ ਵਿੱਚ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਦੇਖਿਆ।

"23. ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਕਈ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਧਾਰਾ 482 ਸੀਆਰਪੀਸੀ ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦਾ ਦਾਇਰਾ ਅਤੇ ਦਾਇਰੇ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੇ ਹਨ। ਹਰੇਕ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਕੋਲ ਅਸਲ ਅਤੇ ਠੋਸ ਨਿਆਂ ਕਰਨ ਲਈ, ਜਿਸ ਦੇ ਪ੍ਰਸ਼ਾਸਨ ਲਈ ਇਹ ਇਕੱਲਾ ਮੌਜੂਦ ਹੈ, ਜਾਂ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੀ ਦੁਰਵਰਤੋਂ ਨੂੰ ਰੋਕਣ ਲਈ ਸਾਬਕਾ ਡੈਬਿਟੋ ਜਸਟਿਸ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨ ਦੀਆਂ ਅੰਦਰੂਨੀ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਹਨ। ਧਾਰਾ 482 ਸੀਆਰਪੀਸੀ ਦੇ ਅਧੀਨ ਅੰਦਰੂਨੀ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ:

(i) ਸੰਹਿਤਾ ਦੇ ਅਧੀਨ ਇੱਕ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਤ ਕਰਨ ਲਈ;

(ii) ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੀ ਦੁਰਵਰਤੋਂ ਨੂੰ ਰੋਕਣ ਲਈ, ਅਤੇ

(iii) ਨਿਆਂ ਦੇ ਅੰਤ ਨੂੰ ਸੁਰੱਖਿਅਤ ਕਰਨ ਲਈ।

24. ਧਾਰਾ 482 ਸੀਆਰਪੀਸੀ ਦੇ ਅਧੀਨ ਅੰਦਰੂਨੀ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਥੋੜ੍ਹੇ ਜਿਹੇ, ਸਾਵਧਾਨੀ ਨਾਲ ਅਤੇ ਬਹੁਤ ਸਾਵਧਾਨੀ ਨਾਲ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਕੇਵਲ ਉਦੋਂ ਹੀ ਜਦੋਂ ਅਭਿਆਸ ਨੂੰ ਇਸ ਧਾਰਾ ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਟੈਸਟਾਂ ਦੁਆਰਾ ਜਾਇਜ਼ ਠਹਿਰਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। ਨਿਆਂ ਦੀ ਤਰੱਕੀ ਲਈ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ ਮੌਜੂਦ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੀ ਕੋਈ ਦੁਰਵਰਤੋਂ ਬੇਇਨਸਾਫ਼ੀ ਵੱਲ ਲੈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਲਿਆਂਦਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਅਦਾਲਤ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੀ ਅਣਹੋਂਦ ਵਿੱਚ ਅੰਦਰੂਨੀ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਕੇ ਬੇਇਨਸਾਫ਼ੀ ਨੂੰ ਰੋਕਣ ਲਈ ਜਾਇਜ਼ ਹੋਵੇਗੀ।"

8. ਹਾਈ ਕੋਰਟਾਂ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਆਉਣ ਵਾਲੇ ਕੇਸਾਂ ਦੀ ਵਿਭਿੰਨ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਅਦਾਲਤ ਦੀਆਂ ਅਸਾਧਾਰਣ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਦੋਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਇਸ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਵੀ ਸਖ਼ਤ ਪ੍ਰੀਖਿਆ ਭਵਿੱਖ ਵਿੱਚ ਹੋਣ ਵਾਲੀਆਂ ਬੇਇਨਸਾਫ਼ੀ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਹੱਥ ਬੰਨ੍ਹਣ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਹੈ। ਹਰਿਆਣਾ ਰਾਜ ਬਨਾਮ ਭਜਨ ਲਾਲ 6 ਦੀ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਉਹਨਾਂ ਸਥਿਤੀਆਂ ਦਾ ਵਿਸਤ੍ਰਿਤ ਅਧਿਐਨ ਕੀਤਾ ਜਿੱਥੇ ਅਦਾਲਤ ਆਪਣੇ ਅਸਾਧਾਰਣ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰ ਸਕਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਗੱਲ ਦੀਆਂ ਉਦਾਹਰਣਾਂ ਦੀ ਇੱਕ ਸੂਚੀ ਤਿਆਰ ਕੀਤੀ ਕਿ ਕਿੱਥੇ ਰੱਦ ਕਰਨਾ ਉਚਿਤ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਸਾਰੀਆਂ ਉਦਾਹਰਣਾਂ 'ਤੇ ਚਰਚਾ ਕਰਨੀ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਪਰ ਕੁਝ ਕੁ ਵਰਤਮਾਨ ਕੇਸ ਨਾਲ ਪ੍ਰਸੰਗਿਕ ਹਨ। ਭਜਨ ਲਾਲ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਨੋਟ ਕੀਤਾ ਕਿ ਰੱਦ ਕਰਨਾ ਉਚਿਤ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਿੱਥੇ,

"102. (1) ਜਿੱਥੇ ਪਹਿਲੀ ਸੂਚਨਾ ਰਿਪੋਰਟ ਜਾਂ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਵਿੱਚ ਲਗਾਏ ਗਏ ਇਲਜ਼ਾਮ, ਭਾਵੇਂ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਕੀਮਤ 'ਤੇ ਲਿਆ ਗਿਆ ਹੋਵੇ ਅਤੇ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਲਿਆ ਗਿਆ ਹੋਵੇ, ਪਹਿਲੀ ਨਜ਼ਰ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਅਪਰਾਧ ਨਹੀਂ ਬਣਦਾ ਜਾਂ ਦੋਸ਼ੀ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕੇਸ ਨਹੀਂ ਬਣਾਉਂਦਾ।

(2) ਜਿੱਥੇ ਪਹਿਲੀ ਸੂਚਨਾ ਰਿਪੋਰਟ ਵਿੱਚ ਦੋਸ਼ ਅਤੇ ਹੋਰ ਸਮੱਗਰੀ, ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਹੋਵੇ, ਐਫਆਈਆਰ ਦੇ ਨਾਲ, ਇੱਕ ਮੈਜਿਸਟ੍ਰੇਟ ਦੇ ਹੁਕਮ ਦੇ ਅਧੀਨ, ਕੋਡ ਦੀ ਧਾਰਾ 156(1) ਦੇ ਅਧੀਨ ਪੁਲਿਸ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਜਾਂਚ ਨੂੰ ਜਾਇਜ਼ ਠਹਿਰਾਉਂਦੇ ਹੋਏ, ਇੱਕ ਮਾਨਤਾਯੋਗ ਅਪਰਾਧ ਦਾ ਖੁਲਾਸਾ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਧਾਰਾ 155(2) ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਵਿੱਚ

. ...

(7) ਜਿੱਥੇ ਕਿਸੇ ਅਪਰਾਧਿਕ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਬਦਨਾਮੀ ਨਾਲ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ/ਜਾਂ ਜਿੱਥੇ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਦੋਸ਼ੀ ਤੋਂ ਬਦਲਾ ਲੈਣ ਲਈ ਅਤੇ ਨਿੱਜੀ ਅਤੇ ਨਿੱਜੀ ਰੰਜਿਸ਼ ਕਾਰਨ ਉਸ ਨੂੰ ਨਫ਼ਰਤ ਕਰਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਨਾਲ ਬਦਨੀਤੀ ਨਾਲ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਧਾਰਾ 482 ਦੇ ਅਧੀਨ ਆਪਣੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਜਾਂ ਨਹੀਂ, ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਅਦਾਲਤ ਕਥਿਤ ਤੱਥਾਂ ਦੀ ਸੱਚਾਈ 'ਤੇ ਨਿਰਣਾ ਨਹੀਂ ਕਰਦੀ ਜਾਂ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਗਏ ਮੁਕਾਬਲੇ ਵਾਲੇ ਸਬੂਤਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ। ਸੀਮਤ ਸਵਾਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਐਫਆਈਆਰ ਦੇ ਚਿਹਰੇ 'ਤੇ, ਦੋਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਸਮਝੌਤਾਯੋਗ ਅਪਰਾਧ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਧਰੁਵਰਮ ਮੁਰਲੀਧਰ ਸੋਨਾਰ ਬਨਾਮ ਮਹਾਰਾਸ਼ਟਰ ਰਾਜ, 7 ("ਧਰੁਵਰਮ ਸੋਨਾਰ") ਵਿੱਚ ਨੋਟ ਕੀਤਾ ਹੈ:

“13. ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਲਈ, ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ ਦੁਆਰਾ ਕਿਸੇ ਅਪਰਾਧ ਦੀ ਨੋਟਿਸ ਲੈਣ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਦੇ ਪੁਖਤਾ ਵਿਸ਼ਲੇਸ਼ਣ ਦੀ ਮੰਗ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਅੰਦਰਲੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਵਿਚ ਸਬੂਤਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ ਦੀ ਵੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਜੇਕਰ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਦੋਸ਼ ਉਹ ਅਪਰਾਧ ਨਹੀਂ ਬਣਦੇ ਹਨ ਜਿਸ ਦਾ ਨੋਟਿਸ ਲਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੂੰ ਆਪਣੀਆਂ ਅੰਦਰੂਨੀ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਇਸ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਲਈ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਹੈ।

9. ਮੌਜੂਦਾ ਕਾਰਵਾਈ ਆਈਪੀਸੀ ਦੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ 376, 417, 504, ਅਤੇ 506(2) ਅਤੇ ਦੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ 3(1) (ਯੂ), (ਡਬਲਯੂ) ਅਤੇ 3(2) (vii) ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਵਿਰੁੱਧ ਦਰਜ ਕੀਤੀ ਗਈ ਐਫਆਈਆਰ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ। ਐਸਸੀ/ਐਸਟੀ ਐਕਟ

ਆਈ.ਪੀ.ਸੀ. ਦੀ ਧਾਰਾ 376 ਬਲਾਤਕਾਰ ਦੇ ਅਪਰਾਧ ਲਈ ਸਜ਼ਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਦੀ ਹੈ ਜੋ ਕਿ ਧਾਰਾ 375 ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਧਾਰਾ 375 ਵਿੱਚ ਸੱਤ ਵਰਣਨ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਹਨ ਕਿ ਬਲਾਤਕਾਰ ਦਾ ਅਪਰਾਧ ਕਿਵੇਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਵਰਤਮਾਨ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ, IPC ਦੀ ਧਾਰਾ 90 ਦੇ ਨਾਲ, ਕੇਵਲ ਦੂਜਾ ਅਜਿਹਾ ਵਰਣਨ ਢੁਕਵਾਂ ਹੈ ਅਤੇ ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

"375. ਬਲਾਤਕਾਰ - ਇੱਕ ਆਦਮੀ ਨੂੰ "ਬਲਾਤਕਾਰ" ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਹਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜੇਕਰ ਉਹ -

ਹੇਠ ਦਿੱਤੇ ਸੱਤ ਵਰਣਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਸੇ ਇੱਕ ਦੇ ਅਧੀਨ ਆਉਣ ਵਾਲੀਆਂ ਸਥਿਤੀਆਂ ਵਿੱਚ

ਪਹਿਲਾਂ…

ਦੂਜਾ. - ਉਸਦੀ ਸਹਿਮਤੀ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ।

… ਸਪੱਸ਼ਟੀਕਰਨ 2. – ਸਹਿਮਤੀ ਦਾ ਮਤਲਬ ਹੈ ਇੱਕ ਸਪੱਸ਼ਟ ਸਵੈ-ਇੱਛੁਕ ਸਮਝੌਤਾ ਜਦੋਂ ਔਰਤ ਸ਼ਬਦਾਂ, ਇਸ਼ਾਰਿਆਂ ਜਾਂ ਮੌਖਿਕ ਜਾਂ ਗੈਰ-ਮੌਖਿਕ ਸੰਚਾਰ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਰੂਪ ਦੁਆਰਾ, ਖਾਸ ਜਿਨਸੀ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਹਿੱਸਾ ਲੈਣ ਦੀ ਇੱਛਾ ਦਾ ਸੰਚਾਰ ਕਰਦੀ ਹੈ:

ਬਸ਼ਰਤੇ ਕਿ ਇੱਕ ਔਰਤ ਜੋ ਸਰੀਰਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਕਰਨ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਦਾ ਵਿਰੋਧ ਨਹੀਂ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਉਸ ਤੱਥ ਦੇ ਕਾਰਨ ਹੀ, ਜਿਨਸੀ ਗਤੀਵਿਧੀ ਲਈ ਸਹਿਮਤੀ ਨਹੀਂ ਮੰਨੀ ਜਾਵੇਗੀ।

"90. ਡਰ ਜਾਂ ਗਲਤ ਧਾਰਨਾ ਦੇ ਅਧੀਨ ਦਿੱਤੀ ਜਾਣ ਵਾਲੀ ਸਹਿਮਤੀ - ਇੱਕ ਸਹਿਮਤੀ ਅਜਿਹੀ ਸਹਿਮਤੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੋ ਇਸ ਕੋਡ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਭਾਗ ਦੁਆਰਾ ਇਰਾਦਾ ਹੈ, ਜੇਕਰ ਸਹਿਮਤੀ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੁਆਰਾ ਸੱਟ ਲੱਗਣ ਦੇ ਡਰ ਦੇ ਅਧੀਨ, ਜਾਂ ਤੱਥ ਦੀ ਗਲਤ ਧਾਰਨਾ ਦੇ ਅਧੀਨ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ, ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਕੰਮ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਵਿਅਕਤੀ ਜਾਣਦਾ ਹੈ, ਜਾਂ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਨ ਦਾ ਕਾਰਨ ਹੈ, ਕਿ ਸਹਿਮਤੀ ਅਜਿਹੇ ਡਰ ਜਾਂ ਗਲਤ ਧਾਰਨਾ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ; ਜਾਂ…"

10. ਜਿੱਥੇ ਇੱਕ ਔਰਤ ਧਾਰਾ 375 ਦੇ ਮੁੱਖ ਭਾਗ ਵਿੱਚ ਵਰਣਿਤ ਜਿਨਸੀ ਕਿਰਿਆਵਾਂ ਲਈ "ਸਹਿਮਤੀ" ਨਹੀਂ ਦਿੰਦੀ, ਬਲਾਤਕਾਰ ਦਾ ਅਪਰਾਧ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਕਿ ਸੈਕਸ਼ਨ 90 "ਸਹਿਮਤੀ" ਸ਼ਬਦ ਨੂੰ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ, "ਤੱਥ ਦੀ ਗਲਤ ਧਾਰਨਾ" 'ਤੇ ਆਧਾਰਿਤ "ਸਹਿਮਤੀ" ਕਾਨੂੰਨ ਦੀਆਂ ਨਜ਼ਰਾਂ ਵਿੱਚ ਸਹਿਮਤੀ ਨਹੀਂ ਹੈ।

11. ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਮੁਢਲੀ ਦਲੀਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਉਸ ਨਾਲ ਵਿਆਹ ਕਰਨ ਦੇ ਝੂਠੇ ਵਾਅਦੇ 'ਤੇ ਉਸ ਨਾਲ ਜਿਨਸੀ ਸੰਬੰਧ ਬਣਾਏ, ਅਤੇ ਇਸਲਈ ਉਸਦੀ "ਸਹਿਮਤੀ", "ਹਕੀਕਤ ਦੀ ਗਲਤ ਧਾਰਨਾ" (ਵਿਆਹ ਕਰਨ ਦਾ ਵਾਅਦਾ) 'ਤੇ ਅਧਾਰਤ ਹੈ, ਖਰਾਬ ਖੜ੍ਹਾ ਹੈ।

12. ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਵਾਰ-ਵਾਰ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ ਆਈਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 375 ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਸਹਿਮਤੀ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਸਤਾਵਿਤ ਐਕਟ ਦੇ ਹਾਲਾਤਾਂ, ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਅਤੇ ਨਤੀਜਿਆਂ ਦੀ ਸਰਗਰਮ ਸਮਝ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ। ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਜੋ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਵਿਕਲਪਿਕ ਕਿਰਿਆਵਾਂ (ਜਾਂ ਅਕਿਰਿਆਸ਼ੀਲਤਾ) ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਅਜਿਹੀ ਕਾਰਵਾਈ ਜਾਂ ਅਕਿਰਿਆਸ਼ੀਲਤਾ ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਸੰਭਾਵੀ ਨਤੀਜਿਆਂ ਦਾ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨ ਲਈ ਤਰਕਪੂਰਨ ਚੋਣ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਅਜਿਹੀ ਕਾਰਵਾਈ ਲਈ ਸਹਿਮਤੀ ਦਿੰਦਾ ਹੈ। ਧਰੁਵਰਾਮ ਸੋਨਾਰ ਵਿੱਚ, ਜੋ ਕਿ ਧਾਰਾ 482 ਦੇ ਅਧੀਨ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਕੇਸ ਸੀ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਦੇਖਿਆ:

“15. ... ਸਹਿਮਤੀ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਅਨੁਮਾਨ ਕੱਢਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜੇਕਰ ਕੇਸ ਦੇ ਸਬੂਤ ਜਾਂ ਸੰਭਾਵਨਾਵਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ. "ਸਹਿਮਤੀ" ਨੂੰ ਵਿਚਾਰ-ਵਟਾਂਦਰੇ ਦੇ ਨਾਲ ਇੱਕ ਤਰਕ ਦਾ ਕੰਮ ਵੀ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਹ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਮਨ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸਰਗਰਮ ਇੱਛਾ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਜਿਸਦੀ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ”

ਕੈਨੀ ਰਾਜਨ ਬਨਾਮ ਕੇਰਲਾ 8 ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਵੀ ਇਸ ਸਮਝ 'ਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ:

“12. … “ਸਹਿਮਤੀ”, ਸੈਕਸ਼ਨ 375 ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ, ਨਾ ਸਿਰਫ਼ ਐਕਟ ਦੀ ਨੈਤਿਕ ਗੁਣਵੱਤਾ ਦੀ ਮਹੱਤਤਾ ਦੇ ਗਿਆਨ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਬੁੱਧੀ ਦੇ ਅਭਿਆਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਸਗੋਂ ਵਿਰੋਧ ਅਤੇ ਸੰਪੱਤੀ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਚੋਣ ਦੀ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸਵੈ-ਇੱਛਤ ਭਾਗੀਦਾਰੀ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਸਹਿਮਤੀ ਸੀ ਜਾਂ ਨਹੀਂ, ਇਹ ਸਾਰੇ ਸੰਬੰਧਤ ਹਾਲਾਤਾਂ ਦੇ ਧਿਆਨ ਨਾਲ ਅਧਿਐਨ ਕਰਨ 'ਤੇ ਹੀ ਪਤਾ ਲਗਾਇਆ ਜਾਣਾ ਹੈ।

13. ਸਹਿਮਤੀ ਦੀ ਇਹ ਸਮਝ ਸੈਕਸ਼ਨ 375 (ਉੱਪਰ ਦੁਬਾਰਾ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ) ਦੇ ਸਪੱਸ਼ਟੀਕਰਨ 2 ਵਿੱਚ ਵੀ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਐਸਸੀ/ਐਸਟੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 3(1) (ਡਬਲਯੂ) ਵਿੱਚ ਸਹਿਮਤੀ ਦੇ ਇਸ ਸੰਕਲਪ ਨੂੰ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ:

“3(1) (w) -

(i) ਕਿਸੇ ਅਨੁਸੂਚਿਤ ਜਾਤੀ ਜਾਂ ਅਨੁਸੂਚਿਤ ਕਬੀਲੇ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਕਿਸੇ ਔਰਤ ਨੂੰ ਜਾਣਬੁੱਝ ਕੇ ਛੂਹਦਾ ਹੈ, ਇਹ ਜਾਣਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਉਹ ਅਨੁਸੂਚਿਤ ਜਾਤੀ ਜਾਂ ਅਨੁਸੂਚਿਤ ਕਬੀਲੇ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਛੂਹਣ ਦਾ ਅਜਿਹਾ ਕੰਮ ਜਿਨਸੀ ਸੁਭਾਅ ਦਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਪ੍ਰਾਪਤਕਰਤਾ ਦੀ ਸਹਿਮਤੀ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ;

...

ਵਿਆਖਿਆ।—ਉਪ-ਧਾਰਾ (i) ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ, ਸਮੀਕਰਨ "ਸਹਿਮਤੀ" ਦਾ ਅਰਥ ਹੈ ਇੱਕ ਸਪਸ਼ਟ ਸਵੈ-ਇੱਛੁਕ ਸਮਝੌਤਾ ਜਦੋਂ ਵਿਅਕਤੀ ਸ਼ਬਦਾਂ, ਇਸ਼ਾਰਿਆਂ, ਜਾਂ ਗੈਰ-ਮੌਖਿਕ ਸੰਚਾਰ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਰੂਪ ਦੁਆਰਾ, ਖਾਸ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਹਿੱਸਾ ਲੈਣ ਦੀ ਇੱਛਾ ਦਾ ਸੰਚਾਰ ਕਰਦਾ ਹੈ। :

ਬਸ਼ਰਤੇ ਕਿ ਕਿਸੇ ਅਨੁਸੂਚਿਤ ਜਾਤੀ ਜਾਂ ਅਨੁਸੂਚਿਤ ਕਬੀਲੇ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਔਰਤ ਜੋ ਕਿਸੇ ਜਿਨਸੀ ਸੁਭਾਅ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕੰਮ ਲਈ ਸਰੀਰਕ ਵਿਰੋਧ ਦੀ ਪੇਸ਼ਕਸ਼ ਨਹੀਂ ਕਰਦੀ ਹੈ, ਕੇਵਲ ਇਸ ਤੱਥ ਦੇ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਨੂੰ ਜਿਨਸੀ ਗਤੀਵਿਧੀ ਲਈ ਸਹਿਮਤੀ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ:

ਅੱਗੇ ਬਸ਼ਰਤੇ ਕਿ ਇੱਕ ਔਰਤ ਦਾ ਜਿਨਸੀ ਇਤਿਹਾਸ, ਅਪਰਾਧੀ ਸਮੇਤ, ਸਹਿਮਤੀ ਜਾਂ ਅਪਰਾਧ ਨੂੰ ਘਟਾਉਣ ਦਾ ਸੰਕੇਤ ਨਹੀਂ ਦੇਵੇਗਾ;

14. ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਕਥਿਤ "ਤੱਥ ਦੀ ਗਲਤ ਧਾਰਨਾ" ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦਾ ਉਸ ਨਾਲ ਵਿਆਹ ਕਰਨ ਦਾ ਵਾਅਦਾ ਹੈ। ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵਿਆਹ ਕਰਨ ਦੇ ਵਾਅਦੇ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਦੇਖਿਆ ਹੈ ਕਿ ਨਿਰਮਾਤਾ ਦੁਆਰਾ ਇਹ ਸਮਝ ਕੇ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਇੱਕ ਝੂਠੇ ਵਾਅਦੇ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਅੰਤਰ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਤੋੜਿਆ ਜਾਵੇਗਾ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਵਾਅਦੇ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਜੋ ਨੇਕ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨਾਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਪਰ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਪੂਰਾ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ। ਅਨੁਰਾਗ ਸੋਨੀ ਬਨਾਮ ਛੱਤੀਸਗੜ੍ਹ 9 ਵਿੱਚ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਕਿਹਾ:

"37. ਉਪਰੋਕਤ ਫੈਸਲਿਆਂ ਦਾ ਜੋੜ ਅਤੇ ਤੱਤ ਇਹ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿ ਜੇਕਰ ਇਹ ਸਥਾਪਿਤ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਸਾਬਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਦੋਸ਼ੀ ਜਿਸ ਨੇ ਮੁਦੱਈ ਨੂੰ ਵਿਆਹ ਕਰਨ ਦਾ ਵਾਅਦਾ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਉਸ ਦਾ ਵਿਆਹ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਇਰਾਦਾ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਸਰਕਾਰੀ ਵਕੀਲ ਨੇ ਜਿਨਸੀ ਸੰਬੰਧਾਂ ਲਈ ਸਹਿਮਤੀ ਦੇ ਦਿੱਤੀ ਸੀ। ਦੋਸ਼ੀ ਦੁਆਰਾ ਅਜਿਹਾ ਭਰੋਸਾ ਕਿ ਉਹ ਉਸ ਨਾਲ ਵਿਆਹ ਕਰੇਗਾ, ਅਜਿਹੀ ਸਹਿਮਤੀ ਨੂੰ ਆਈਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 90 ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਤੱਥਾਂ ਦੀ ਗਲਤ ਧਾਰਨਾ 'ਤੇ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਈ ਸਹਿਮਤੀ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਅਜਿਹੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਅਜਿਹੀ ਸਹਿਮਤੀ ਅਪਰਾਧੀ ਨੂੰ ਮੁਆਫ ਨਹੀਂ ਕਰੇਗੀ। ਅਤੇ ਅਜਿਹੇ ਅਪਰਾਧੀ ਨੂੰ ਆਈਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 375 ਦੇ ਤਹਿਤ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਬਲਾਤਕਾਰ

ਲਈ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਆਈਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 376 ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਪਰਾਧ ਲਈ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਦੀਪਕ ਗੁਲਾਟੀ ਬਨਾਮ ਹਰਿਆਣਾ ਰਾਜ 10 ("ਦੀਪਕ ਗੁਲਾਟੀ") ਵਿੱਚ ਵੀ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ:

"21. … ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਵਾਅਦੇ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਝੂਠੇ ਵਾਅਦੇ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਨਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਅੰਤਰ ਹੈ. ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਇਹ ਜਾਂਚ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਮੁਢਲੇ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਦੋਸ਼ੀ ਦੁਆਰਾ ਵਿਆਹ ਦਾ ਝੂਠਾ ਵਾਅਦਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ..."

15. ਯੇਦਲਾ ਸ਼੍ਰੀਨਿਵਾਸ ਰਾਓ ਬਨਾਮ ਆਂਧਰਾ ਪ੍ਰਦੇਸ਼ 11 ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਦੋਸ਼ੀ ਨੇ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਨਾਲ ਜ਼ਬਰਦਸਤੀ ਜਿਨਸੀ ਸੰਬੰਧ ਬਣਾਏ। ਜਦੋਂ ਉਸ ਨੇ ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਪੁੱਛਿਆ ਕਿ ਉਸ ਨੇ ਉਸ ਦੀ ਜ਼ਿੰਦਗੀ ਕਿਉਂ ਖਰਾਬ ਕੀਤੀ ਤਾਂ ਉਸ ਨੇ ਉਸ ਨਾਲ ਵਿਆਹ ਕਰਨ ਦਾ ਵਾਅਦਾ ਕੀਤਾ। ਇਸ ਗੱਲ ਨੂੰ ਲੈ ਕੇ ਮੁਲਜ਼ਮ ਨੇ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਨਾਲ ਵਾਰ-ਵਾਰ ਸਰੀਰਕ ਸਬੰਧ ਬਣਾਏ। ਜਦੋਂ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਗਰਭਵਤੀ ਹੋ ਗਈ ਤਾਂ ਦੋਸ਼ੀ ਨੇ ਉਸ ਨਾਲ ਵਿਆਹ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਜਦੋਂ ਮਾਮਲਾ ਪੰਚਾਇਤ ਵਿਚ ਲਿਆਂਦਾ ਗਿਆ ਤਾਂ ਦੋਸ਼ੀ ਨੇ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਨਾਲ ਸਰੀਰਕ ਸਬੰਧ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਗੱਲ ਕਬੂਲੀ ਪਰ ਬਾਅਦ ਵਿਚ ਫਰਾਰ ਹੋ ਗਿਆ। ਇਸ ਤੱਥਾਤਮਕ ਪਿਛੋਕੜ ਨੂੰ ਦੇਖਦੇ ਹੋਏ, ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਕਿਹਾ:

"10. ਅਜਿਹਾ ਪ੍ਰਤੀਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪੀ.ਡਬਲਯੂ.1 ਦੀ ਗਵਾਹੀ ਅਨੁਸਾਰ ਦੋਸ਼ੀ ਦੀ ਮਨਸ਼ਾ ਸ਼ੁਰੂ ਤੋਂ ਹੀ ਇਮਾਨਦਾਰ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਉਹ ਉਸ ਦੇ ਗਰਭਵਤੀ ਹੋਣ ਤੱਕ ਉਸ ਨਾਲ ਵਿਆਹ ਕਰਵਾਉਣ ਦਾ ਵਾਅਦਾ ਕਰਦਾ ਰਿਹਾ। ਦੋਸ਼ੀ ਵੱਲੋਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸਹਿਮਤੀ ਨੂੰ ਕੋਈ ਸਹਿਮਤੀ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਇਸ ਤੱਥ ਦੇ ਭੁਲੇਖੇ ਵਿਚ ਸੀ ਕਿ ਦੋਸ਼ੀ ਉਸ ਨਾਲ ਵਿਆਹ ਕਰਨਾ ਚਾਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਉਸ ਨੇ ਉਸ ਨਾਲ ਸਰੀਰਕ ਸਬੰਧ ਬਣਾਏ। ਦੋਸ਼ੀ ਵੱਲੋਂ ਇਹ ਤੱਥ ਵੀ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਉਸ ਨੇ ਸਰੀਰਕ ਸਬੰਧ ਬਣਾਏ ਸਨ ਜੋ ਕਿ ਪੀ.ਡਬਲਿਊ.1, 2 ਅਤੇ 3 ਦੀ ਗਵਾਹੀ ਅਤੇ ਪਿੰਡ ਦੇ ਬਜ਼ੁਰਗਾਂ ਦੀ ਪੰਚਾਇਤ ਅੱਗੇ ਦਰਜ ਹਨ। ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਦੋਸ਼ੀ ਨੇ ਝੂਠਾ ਵਾਅਦਾ ਕੀਤਾ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਉਸ ਨਾਲ ਵਿਆਹ ਕਰੇਗਾ। ਇਸ ਲਈ ਸ਼ੁਰੂ ਤੋਂ ਹੀ ਦੋਸ਼ੀ ਦੀ ਮਨਸ਼ਾ ਸਹੀ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਗਰੀਬ ਲੜਕੀ ਨੂੰ ਦੋਸ਼ੀ ਦੀ ਲਾਲਸਾ ਦੇ ਅਧੀਨ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਕਥਿਤ ਦੋਸ਼ੀ ਦੁਆਰਾ ਵਿਆਹ ਦਾ ਵਾਅਦਾ ਕਰਨ ਦਾ ਵਾਅਦਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਦੋਸ਼ੀ ਵੱਲੋਂ ਵਾਅਦਾ ਪੂਰਾ ਨਾ ਕਰਨ ਦੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਇਰਾਦੇ ਨਾਲ ਲਈ ਗਈ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸਹਿਮਤੀ ਅਤੇ ਲੜਕੀ ਨੂੰ ਇਹ ਮੰਨਣ ਲਈ ਮਨਾਉਣਾ ਕਿ ਉਹ ਉਸ ਨਾਲ ਵਿਆਹ ਕਰਨ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ ਅਤੇ ਪੂਰੀ ਗਲਤ ਧਾਰਨਾ ਦੇ ਅਧੀਨ ਸਰੀਰਕ ਸਬੰਧਾਂ ਲਈ ਉਸ ਦੀ ਸਹਿਮਤੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ ਹੈ, ਨੂੰ ਸਹਿਮਤੀ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ... "

16. ਜਿੱਥੇ ਵਿਆਹ ਕਰਨ ਦਾ ਵਾਅਦਾ ਝੂਠਾ ਹੈ ਅਤੇ ਵਾਅਦਾ ਕਰਨ ਸਮੇਂ ਨਿਰਮਾਤਾ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਖੁਦ ਇਸ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨਾ ਨਹੀਂ ਸੀ ਬਲਕਿ ਔਰਤ ਨੂੰ ਧੋਖਾ ਦੇ ਕੇ ਉਸ ਨੂੰ ਸਰੀਰਕ ਸਬੰਧ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਮਨਾਉਣਾ ਸੀ, ਉੱਥੇ "ਅਸਲ ਦੀ ਗਲਤ ਧਾਰਨਾ ਹੈ। "ਜੋ ਔਰਤ ਦੀ "ਸਹਿਮਤੀ" ਨੂੰ ਵਿਗਾੜਦਾ ਹੈ। ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ, ਵਾਅਦੇ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਨੂੰ ਝੂਠਾ ਵਾਅਦਾ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਝੂਠੇ ਵਾਅਦੇ ਨੂੰ ਸਥਾਪਿਤ ਕਰਨ ਲਈ, ਵਾਅਦਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਦਾ ਇਹ ਦੇਣ ਸਮੇਂ ਆਪਣੇ ਬਚਨ ਨੂੰ ਕਾਇਮ ਰੱਖਣ ਦਾ ਕੋਈ ਇਰਾਦਾ ਨਹੀਂ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ। ਧਾਰਾ 375 ਦੇ ਤਹਿਤ ਇੱਕ ਔਰਤ ਦੀ "ਸਹਿਮਤੀ" ਨੂੰ "ਤੱਥ ਦੀ ਗਲਤ ਧਾਰਨਾ" ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਵਿਗਾੜਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਜਿੱਥੇ ਅਜਿਹੀ ਗਲਤ ਧਾਰਨਾ ਉਸ ਦੇ ਉਕਤ ਐਕਟ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣ ਦੀ ਚੋਣ ਦਾ ਆਧਾਰ ਸੀ। ਦੀਪਕ ਗੁਲਾਟੀ ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਕਿਹਾ:

"21. … ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਵਾਅਦੇ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਝੂਠੇ ਵਾਅਦੇ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਨਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਅੰਤਰ ਹੈ. ਇਸ ਲਈ, ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਇਹ ਜਾਂਚ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਮੁਢਲੇ ਪੜਾਅ 'ਤੇ ਦੋਸ਼ੀ ਦੁਆਰਾ ਵਿਆਹ ਦਾ ਝੂਠਾ ਵਾਅਦਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ; ਅਤੇ ਕੀ ਸ਼ਾਮਲ ਸਹਿਮਤੀ ਜਿਨਸੀ ਭੋਗ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਅਤੇ ਨਤੀਜਿਆਂ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਮਝਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਅਜਿਹਾ ਕੋਈ ਕੇਸ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਸਰਕਾਰੀ ਵਕੀਲ ਦੋਸ਼ੀ ਲਈ ਉਸਦੇ ਪਿਆਰ ਅਤੇ ਜਨੂੰਨ ਦੇ ਕਾਰਨ ਜਿਨਸੀ ਸੰਬੰਧ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਸਹਿਮਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਨਹੀਂ

ਸਿਰਫ਼ ਦੋਸ਼ੀ ਦੁਆਰਾ ਉਸ ਨਾਲ ਕੀਤੀ ਗਈ ਗਲਤ ਬਿਆਨੀ ਦੇ ਕਾਰਨ, ਜਾਂ ਜਿੱਥੇ ਇੱਕ ਦੋਸ਼ੀ ਅਜਿਹੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਦੇ ਕਾਰਨ ਜਿਸਦਾ ਉਹ ਅੰਦਾਜ਼ਾ ਨਹੀਂ ਲਗਾ ਸਕਦਾ ਸੀ, ਜਾਂ ਜੋ ਉਸਦੇ ਕਾਬੂ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਸਨ, ਅਜਿਹਾ ਕਰਨ ਦਾ ਪੂਰਾ ਇਰਾਦਾ ਹੋਣ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਉਸ ਨਾਲ ਵਿਆਹ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਮਰੱਥ ਸੀ। ਅਜਿਹੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਨੂੰ ਵੱਖਰੇ ਢੰਗ ਨਾਲ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ.

…

24. ਇਸ ਲਈ, ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਦਰਸਾਉਣ ਲਈ ਲੋੜੀਂਦੇ ਸਬੂਤ ਹੋਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ ਕਿ ਸਬੰਧਤ ਸਮੇਂ ਭਾਵ ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਪੜਾਅ 'ਤੇ, ਦੋਸ਼ੀ ਦਾ ਪੀੜਤ ਨਾਲ ਵਿਆਹ ਕਰਨ ਦਾ ਆਪਣਾ ਵਾਅਦਾ ਨਿਭਾਉਣ ਦਾ ਕੋਈ ਇਰਾਦਾ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਬੇਸ਼ੱਕ, ਅਜਿਹੇ ਹਾਲਾਤ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ, ਜਦੋਂ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਜਿਸਦਾ ਇਰਾਦਾ ਸਭ ਤੋਂ ਵਧੀਆ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਵੱਖ-ਵੱਖ ਅਟੱਲ ਹਾਲਤਾਂ ਕਾਰਨ ਪੀੜਤ ਨਾਲ ਵਿਆਹ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਮਰੱਥ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। "ਭਵਿੱਖ ਦੀ ਅਨਿਸ਼ਚਿਤ ਮਿਤੀ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕੀਤੇ ਗਏ ਵਾਅਦੇ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਸਫਲਤਾ, ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ ਜੋ ਉਪਲਬਧ ਸਬੂਤਾਂ ਤੋਂ ਬਹੁਤ ਸਪੱਸ਼ਟ ਨਹੀਂ ਹਨ, ਹਮੇਸ਼ਾ ਤੱਥ ਦੀ ਗਲਤ ਧਾਰਨਾ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। "ਤੱਥ ਦੀ ਗਲਤ ਧਾਰਨਾ" ਸ਼ਬਦ ਦੇ ਅਰਥਾਂ ਵਿੱਚ ਆਉਣ

ਲਈ, ਤੱਥ ਦੀ ਤੁਰੰਤ ਪ੍ਰਸੰਗਿਕਤਾ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਅਜਿਹੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਆਈਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 90 ਨੂੰ ਮਦਦ ਲਈ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ, ਇੱਕ ਲੜਕੀ ਦੇ ਕੰਮ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮਾਫ਼ ਕਰਨ ਲਈ, ਅਤੇ ਦੂਜੇ ਉੱਤੇ ਅਪਰਾਧਿਕ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਨੂੰ ਮਜ਼ਬੂਤ ਕਰਨ ਲਈ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਇਸ ਤੱਥ ਦਾ ਭਰੋਸਾ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਕਿ ਸ਼ੁਰੂ ਤੋਂ ਹੀ, ਦੋਸ਼ੀ ਨੇ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਕਦੇ ਵੀ ਉਸ ਨਾਲ ਵਿਆਹ ਕਰਨ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਸੀ।" (ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ)

17. ਉਦੈ ਬਨਾਮ ਕਰਨਾਟਕ ਰਾਜ 12 ਵਿੱਚ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਕਾਲਜ ਜਾ ਰਹੀ ਵਿਦਿਆਰਥਣ ਸੀ ਜਦੋਂ ਮੁਲਜ਼ਮ ਨੇ ਉਸ ਨਾਲ ਵਿਆਹ ਕਰਨ ਦਾ ਵਾਅਦਾ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਦੇ ਬਿਆਨ ਵਿੱਚ, ਉਸਨੇ ਮੰਨਿਆ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਪਤਾ ਸੀ ਕਿ ਪ੍ਰਸਤਾਵਿਤ ਵਿਆਹ ਦਾ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਅਤੇ ਦੋਸ਼ੀ ਦੇ ਪਰਿਵਾਰ ਵਾਲਿਆਂ ਵੱਲੋਂ ਕਾਫ਼ੀ ਵਿਰੋਧ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਉਸ ਨੇ ਦੋਸ਼ੀ ਨਾਲ ਸਰੀਰਕ ਸਬੰਧ ਬਣਾਏ ਪਰ ਫਿਰ ਵੀ ਆਪਣੇ ਪਰਿਵਾਰ ਤੋਂ ਇਸ ਰਿਸ਼ਤੇ ਨੂੰ ਗੁਪਤ ਰੱਖਿਆ। ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਇਹਨਾਂ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਨਾਲ ਵਿਆਹ ਕਰਨ ਦਾ ਦੋਸ਼ੀ ਦਾ ਵਾਅਦਾ ਦੋਸ਼ੀ ਨਾਲ ਜਿਨਸੀ ਸੰਬੰਧ ਬਣਾਉਣ ਦੇ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨਾਲ ਤੁਰੰਤ ਪ੍ਰਸੰਗਿਕ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਜੋ ਹੋਰ ਕਾਰਕਾਂ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਸੀ:

"25. ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਉਣ ਲਈ ਇੱਕ ਹੋਰ ਮੁਸ਼ਕਲ ਹੈ। ਇਸ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਧਾਰਾ 90 ਆਈਪੀਸੀ ਦੀ ਅਰਜ਼ੀ ਲਈ ਦੋ ਸ਼ਰਤਾਂ ਪੂਰੀਆਂ ਹੋਣੀਆਂ ਚਾਹੀਦੀਆਂ ਹਨ। ਸਭ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਇਹ ਦਰਸਾਇਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਹਿਮਤੀ ਤੱਥ ਦੀ ਗਲਤ ਧਾਰਨਾ ਅਧੀਨ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਦੂਜਾ, ਇਹ ਸਾਬਤ ਕਰਨਾ ਲਾਜ਼ਮੀ ਹੈ ਕਿ ਸਹਿਮਤੀ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਪਤਾ ਸੀ, ਜਾਂ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਨ ਦਾ ਕਾਰਨ ਸੀ ਕਿ ਸਹਿਮਤੀ ਅਜਿਹੀ ਗਲਤ ਧਾਰਨਾ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਸਾਨੂੰ ਗੰਭੀਰ ਸ਼ੱਕ ਹੈ ਕਿ ਵਿਆਹ ਕਰਨ ਦੇ ਵਾਅਦੇ ਨੇ ਵਕੀਲ ਨੂੰ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨਾਲ ਜਿਨਸੀ ਸੰਬੰਧ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਸਹਿਮਤੀ ਦੇਣ ਲਈ ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਕੀਤਾ। ਉਹ ਜਾਣਦੀ ਸੀ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅਸੀਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦੇਖਿਆ ਹੈ, ਜਾਤੀ ਦੇ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨਾਲ ਉਸਦਾ ਵਿਆਹ ਮੁਸ਼ਕਲ ਸੀ। ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਨੂੰ ਦੋਵਾਂ ਪਰਿਵਾਰਾਂ ਦੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਦੇ ਸਖਤ ਵਿਰੋਧ ਨਾਲ ਮਿਲਣਾ ਲਾਜ਼ਮੀ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ ਇੱਕ ਵੱਖਰੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਸੀ, ਜਿਸ ਬਾਰੇ ਉਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਚੇਤੰਨ ਸੀ, ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਵਾਅਦੇ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਵਿਆਹ ਬਿਲਕੁਲ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ। ਇਹ ਸਵਾਲ ਅਜੇ ਵੀ ਬਣਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ ਕਿ ਭਾਵੇਂ ਅਜਿਹਾ ਹੁੰਦਾ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਪਤਾ ਸੀ, ਜਾਂ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਨ ਦਾ ਕਾਰਨ ਸੀ, ਕਿ ਸਰਕਾਰੀ ਵਕੀਲ ਨੇ ਉਸਦੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ, ਉਸਦੇ ਵਾਅਦੇ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ, ਉਸ ਨਾਲ ਸਰੀਰਕ ਸਬੰਧ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਸਹਿਮਤੀ ਦਿੱਤੀ ਸੀ, ਕਿ ਉਹ ਵਿਆਹ ਕਰਨਗੇ। ਨਿਯਤ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ. ਇਸ ਤੱਥ ਨੂੰ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਲਈ ਸ਼ਾਇਦ ਹੀ

ਕੋਈ ਸਬੂਤ ਹੈ। ਇਸ ਦੇ ਉਲਟ, ਕੇਸ ਦੇ ਹਾਲਾਤ ਇਸ ਸਿੱਟੇ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਕਰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਕੋਲ ਇਹ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਨ ਦਾ ਕਾਰਨ ਸੀ ਕਿ ਸਰਕਾਰੀ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸਹਿਮਤੀ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਲਈ ਡੂੰਘੇ ਪਿਆਰ ਦਾ ਨਤੀਜਾ ਸੀ। ਇਹ ਵਿਵਾਦ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਡੂੰਘੇ ਪਿਆਰ ਵਿੱਚ ਸਨ. ਉਹ ਅਕਸਰ ਮਿਲਦੇ ਸਨ, ਅਤੇ ਇਹ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਰਕਾਰੀ ਵਕੀਲ ਨੇ ਉਸਨੂੰ ਅਜ਼ਾਦੀ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਸੀ, ਜੋ ਕਿ, ਜੇ ਬਿਲਕੁਲ ਵੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਸਿਰਫ਼ ਉਸ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਹੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਜਿਸ ਨਾਲ ਕੋਈ ਡੂੰਘਾ ਪਿਆਰ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਵੀ ਕੋਈ ਮਾਇਨੇ ਨਹੀਂ ਰੱਖਦਾ ਕਿ ਸਰਕਾਰੀ ਵਕੀਲ ਰਾਤ ਦੇ 12 ਵਜੇ ਚੋਰੀ-ਛਿਪੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਨਾਲ ਇਕਾਂਤ ਜਗ੍ਹਾ 'ਤੇ ਚਲਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਜਿਹੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਜਦੋਂ ਦੋ ਨੌਜਵਾਨ ਪਿਆਰ ਵਿੱਚ ਪਾਗਲ ਹੋ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਕਿ ਉਹ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਨਾਲ ਕਈ ਵਾਰ ਵਾਅਦਾ ਕਰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਜੋ ਵੀ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਵਿਆਹ ਕਰ ਲੈਣਗੇ ..."

(ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ)

18. ਉਪਰੋਕਤ ਕੇਸਾਂ ਤੋਂ ਉਭਰਨ ਵਾਲੀ ਕਾਨੂੰਨੀ ਸਥਿਤੀ ਨੂੰ ਸੰਖੇਪ ਕਰਨ ਲਈ, ਧਾਰਾ 375 ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਔਰਤ ਦੀ "ਸਹਿਮਤੀ" ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਸਤਾਵਿਤ ਐਕਟ ਪ੍ਰਤੀ ਇੱਕ ਸਰਗਰਮ ਅਤੇ ਤਰਕਪੂਰਨ ਵਿਚਾਰ-ਵਟਾਂਦਰਾ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਸਥਾਪਿਤ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿ ਕੀ "ਸਹਿਮਤੀ" ਨੂੰ ਵਿਆਹ ਕਰਨ ਦੇ ਵਾਅਦੇ ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੋਈ "ਤੱਥ ਦੀ ਗਲਤ ਧਾਰਨਾ" ਦੁਆਰਾ ਵਿਗਾੜਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਦੋ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਸਥਾਪਿਤ ਕੀਤੇ ਜਾਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹਨ। ਵਿਆਹ ਦਾ ਵਾਅਦਾ ਝੂਠਾ ਸੀ,

ਗਲਤ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਸਮੇਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨ ਦੇ ਇਰਾਦੇ ਨਾਲ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜਦੋਂ ਇਹ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਝੂਠਾ ਵਾਅਦਾ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ ਤੁਰੰਤ ਪ੍ਰਸੰਗਿਕ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਜਾਂ ਜਿਨਸੀ ਕੰਮ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣ ਦੇ ਔਰਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨਾਲ ਸਿੱਧਾ ਸਬੰਧ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

19. ਐਫਆਈਆਰ ਵਿੱਚ ਦੋਸ਼ਾਂ ਤੋਂ ਪਤਾ ਚੱਲਦਾ ਹੈ ਕਿ ਨਵੰਬਰ 2009 ਵਿੱਚ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਨੇ ਪਹਿਲਾਂ ਤਾਂ ਮੁਲਜ਼ਮ ਨਾਲ ਸਰੀਰਕ ਸਬੰਧ ਬਣਾਉਣ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ, ਪਰ ਵਿਆਹ ਦੇ ਵਾਅਦੇ ਉੱਤੇ ਉਸ ਨੇ ਸਰੀਰਕ ਸਬੰਧ ਬਣਾਏ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਐਫਆਈਆਰ ਵਿੱਚ ਕਈ ਹੋਰ ਦੋਸ਼ਾਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਸ਼ਾਮਲ ਹੈ ਜੋ ਮੌਜੂਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਢੁਕਵੇਂ ਹਨ। ਉਹ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹਨ:

(i) ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਅਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ 1998 ਤੋਂ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਨੂੰ ਜਾਣਦੇ ਸਨ ਅਤੇ 2004 ਤੋਂ ਨਜ਼ਦੀਕੀ ਸਨ;

(ii) ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਅਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨਿਯਮਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮਿਲਦੇ ਹਨ, ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਨੂੰ ਮਿਲਣ ਲਈ ਬਹੁਤ ਦੂਰੀਆਂ ਦੀ ਯਾਤਰਾ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਕਈ ਮੌਕਿਆਂ 'ਤੇ ਇੱਕ ਦੂਜੇ ਦੇ ਘਰਾਂ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦੇ ਹਨ, ਪੰਜ ਸਾਲਾਂ ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਨਿਯਮਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜਿਨਸੀ ਸੰਬੰਧਾਂ ਵਿੱਚ ਰੁੱਝੇ ਹੋਏ ਹਨ ਅਤੇ ਕਈ ਮੌਕਿਆਂ 'ਤੇ ਇਹ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਲਈ ਸਾਂਝੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਹਸਪਤਾਲ ਗਏ ਸਨ ਕਿ ਕੀ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਗਰਭਵਤੀ ਸੀ; ਅਤੇ

(iii) ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ 31 ਜਨਵਰੀ 2014 ਨੂੰ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਨਾਲ ਵਿਆਹ ਕਰਨ ਬਾਰੇ ਆਪਣੇ ਇਤਰਾਜ਼ ਪ੍ਰਗਟ ਕੀਤੇ। ਇਸ ਨਾਲ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਬਹਿਸ ਹੋਈ। ਇਸ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਅਤੇ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਮਾਰਚ 2015 ਤੱਕ ਸਰੀਰਕ ਸਬੰਧ ਬਣਾਉਂਦੇ ਰਹੇ।

ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਸੀਆਰਪੀਐਫ ਵਿੱਚ ਡਿਪਟੀ ਕਮਾਂਡੈਂਟ ਹੈ ਜਦੋਂ ਕਿ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਸਹਾਇਕ ਸੇਲ ਟੈਕਸ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਹੈ।

20. ਐਫ.ਆਈ.ਆਰ. ਵਿਚਲੇ ਦੋਸ਼ਾਂ ਤੋਂ ਇਹ ਸੰਕੇਤ ਨਹੀਂ ਮਿਲਦਾ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਵਾਅਦਾ ਝੂਠਾ ਸੀ, ਜਾਂ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਇਸ ਵਾਅਦੇ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਜਿਨਸੀ ਸਬੰਧਾਂ ਵਿਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਐਫਆਈਆਰ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਇਲਜ਼ਾਮ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਜਦੋਂ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਨਾਲ ਵਿਆਹ ਕਰਨ ਦਾ ਵਾਅਦਾ ਕੀਤਾ ਸੀ, ਤਾਂ ਇਹ ਗਲਤ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਜਾਂ ਉਸਨੂੰ ਧੋਖਾ ਦੇਣ ਦੇ ਇਰਾਦੇ ਨਾਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। 2016 ਵਿੱਚ 2008 ਵਿੱਚ ਕੀਤੇ ਗਏ ਆਪਣੇ ਵਾਅਦੇ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਅਸਫਲਤਾ ਦਾ ਮਤਲਬ ਇਹ ਨਹੀਂ ਲਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਕਿ ਵਾਅਦਾ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ ਝੂਠਾ ਸੀ। ਐਫਆਈਆਰ ਵਿੱਚ ਦੋਸ਼ਾਂ ਤੋਂ ਪਤਾ ਚੱਲਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਇਸ ਗੱਲ ਤੋਂ ਜਾਣੂ ਸੀ ਕਿ 2008 ਤੋਂ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨਾਲ ਵਿਆਹ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਰੁਕਾਵਟਾਂ ਮੌਜੂਦ ਸਨ, ਅਤੇ ਉਹ ਅਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਵਿਆਹ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇੱਕ ਵਿਵਾਦਿਤ ਮਾਮਲਾ ਬਣ ਜਾਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਲੰਬੇ ਸਮੇਂ ਤੱਕ ਸਰੀਰਕ ਸਬੰਧ ਬਣਾਉਂਦੇ ਰਹੇ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਵੀ, ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਨੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਉਸਦੀ ਤਾਇਨਾਤੀ 'ਤੇ ਮਿਲਣ ਅਤੇ ਰਹਿਣ ਲਈ ਯਾਤਰਾ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਆਪਣੇ ਸ਼ਨੀਵਾਰ ਨੂੰ ਉਸਦੀ ਰਿਹਾਇਸ਼ 'ਤੇ ਬਿਤਾਉਣ ਦੀ ਆਗਿਆ ਦਿੱਤੀ। ਐਫਆਈਆਰ ਵਿੱਚ ਦੋਸ਼ ਇਸ ਕੇਸ ਨੂੰ ਝੁਠਲਾਉਂਦੇ ਹਨ ਕਿ ਉਸ ਨੂੰ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਵਿਆਹ ਦਾ ਵਾਅਦਾ ਕਰਕੇ ਧੋਖਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ, ਭਾਵੇਂ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਦੇ ਬਿਆਨਾਂ ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਤੱਥਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਲਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਆਈਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 375 ਦੇ ਤਹਿਤ ਕੋਈ ਅਪਰਾਧ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ ਹੈ। 21. ਐਸਸੀ/ਐਸਟੀ ਐਕਟ ਦੇ

ਅਧੀਨ ਅਪਰਾਧਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ 27 ਅਤੇ 28 ਅਗਸਤ 2015 ਅਤੇ 22 ਅਕਤੂਬਰ 2015 ਨੂੰ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਨੂੰ ਵਟਸਐਪ ਸੰਦੇਸ਼ ਭੇਜੇ ਜਾਣ ਦਾ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਸਮੇਂ, ਧਾਰਾ 3(1) (SC/ST ਐਕਟ ਦੇ u), (w) ਅਤੇ 3(2) (vii) ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਹ ਅੱਜ ਖੜ੍ਹਾ ਹੈ, ਨੂੰ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ (ਅੱਤਿਆਚਾਰ ਦੀ ਰੋਕਥਾਮ) ਸੋਧ ਐਕਟ 201513 ਦੁਆਰਾ ਪਾਈਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ ਜੋ 26 ਜਨਵਰੀ 2016 ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਹੋਇਆ ਸੀ। ਸੋਧ ਐਕਟ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ, ਕਨੂੰਨ (ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਹ ਉਦੋਂ ਖੜ੍ਹਾ ਸੀ) ਦੇ ਸੰਬੰਧਿਤ ਉਪਬੰਧ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਸਨ:

"3. (1) ਜੋ ਕੋਈ ਵੀ, ਅਨੁਸੂਚਿਤ ਜਾਤੀ ਜਾਂ ਅਨੁਸੂਚਿਤ ਕਬੀਲੇ ਦਾ ਮੈਂਬਰ ਨਾ ਹੋਵੇ। -

…

(x) ਕਿਸੇ ਅਨੁਸੂਚਿਤ ਜਾਤੀ ਜਾਂ ਅਨੁਸੂਚਿਤ ਜਨਜਾਤੀ ਦੇ ਕਿਸੇ ਮੈਂਬਰ ਨੂੰ ਜਨਤਕ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਦੇ ਅੰਦਰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਥਾਨ 'ਤੇ ਅਪਮਾਨਿਤ ਕਰਨ ਦੇ ਇਰਾਦੇ ਨਾਲ ਜਾਣਬੁੱਝ ਕੇ ਅਪਮਾਨ ਕਰਨਾ ਜਾਂ ਧਮਕਾਉਣਾ;

(xi) ਕਿਸੇ ਅਨੁਸੂਚਿਤ ਜਾਤੀ ਜਾਂ ਅਨੁਸੂਚਿਤ ਜਨਜਾਤੀ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਕਿਸੇ ਵੀ ਔਰਤ ਨੂੰ ਉਸਦੀ ਨਿਮਰਤਾ ਦਾ ਅਪਮਾਨ ਕਰਨ ਜਾਂ ਅਪਮਾਨ ਕਰਨ ਦੇ ਇਰਾਦੇ ਨਾਲ ਹਮਲਾ ਕਰਨਾ ਜਾਂ ਤਾਕਤ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨਾ;

(xii) ਕਿਸੇ ਅਨੁਸੂਚਿਤ ਜਾਤੀ ਜਾਂ ਅਨੁਸੂਚਿਤ ਕਬੀਲੇ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਔਰਤ ਦੀ ਇੱਛਾ 'ਤੇ ਹਾਵੀ ਹੋਣ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿਚ ਹੋਣਾ ਅਤੇ ਉਸ ਸਥਿਤੀ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਉਸ ਦਾ ਜਿਨਸੀ ਸ਼ੋਸ਼ਣ ਕਰਨ ਲਈ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਨਾਲ ਉਹ ਹੋਰ ਸਹਿਮਤ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ; …"

22. ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਭੇਜੇ ਗਏ ਵਟਸਐਪ ਸੁਨੇਹਿਆਂ ਦੀ ਸਮੱਗਰੀ ਅਤੇ ਕਥਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਬੋਲੇ ਗਏ ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੇ ਵਿਸਤ੍ਰਿਤ ਵਿਸ਼ਲੇਸ਼ਣ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ, ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਉੱਪਰ ਦੱਸੇ ਗਏ ਅਪਰਾਧਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕੋਈ ਵੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਸੰਦੇਸ਼ ਜਨਤਕ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਸਨ, ਕੋਈ ਹਮਲਾ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਅਜਿਹੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਸੀ ਤਾਂ ਜੋ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਦੀ ਇੱਛਾ ਉੱਤੇ ਹਾਵੀ ਹੋਵੇ। ਇਸ ਲਈ, ਭਾਵੇਂ ਵਟਸਐਪ ਸੁਨੇਹਿਆਂ ਅਤੇ ਕਹੇ ਗਏ ਸ਼ਬਦਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਲਗਾਏ ਗਏ ਦੋਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਚਿਹਰੇ 'ਤੇ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਲਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, SC/ST ਐਕਟ (ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਹ ਪਹਿਲਾਂ ਖੜ੍ਹਾ ਸੀ) ਦੇ ਤਹਿਤ ਕੋਈ ਅਪਰਾਧ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਐਫਆਈਆਰ ਦੇ ਚਿਹਰੇ 'ਤੇ ਦੋਸ਼ ਇਸ ਲਈ ਕਥਿਤ ਅਪਰਾਧਾਂ ਦੇ ਕਮਿਸ਼ਨ ਨੂੰ ਸਥਾਪਿਤ ਨਹੀਂ ਕਰਦੇ ਹਨ।

23. ਉਪਰੋਕਤ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ, ਅਸੀਂ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦਿੰਦੇ ਹਾਂ ਅਤੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ 7 ਫਰਵਰੀ 2019 ਦੇ ਨਿਰਪੱਖ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਦੇ ਹਾਂ। 17 ਮਈ 2016 ਦੀ ਐਫਆਈਆਰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

ਦੇਵਿਕਾ ਗੁਜਰਾਲ ਅਪੀਲ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਹੈ।

ਡਿਸਕਲੇਮਰ ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਆ ਨਿਰਣਾਂ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ । ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

Tarun Mehra

Advocate